

VOZÍČKÁŘ

3 2013
XXII. ROČNÍK

časopis nejen pro sedící

- Téma: Mapování bezbariérovosti
- Seriál: správné stravování a vyměšování
- Bezbariérová pítka

www.vozickar.com

MANUS

PROSTĚJOV

manuspv@manuspv.cz www.manuspv.cz

výroba, montáž a servis

- šikmé schodištové plošiny pro imobilní osoby
- svislé zvedací plošiny pro imobilní osoby
- domácí výtahy
- nájezdové rampy
- mobilní schodolezy

MANUS Prostějov, spol. s r.o.

Za drahou 4332/4, 796 87 Prostějov

tel.: 582 360 558, fax: 582 301 244

život bez překážek

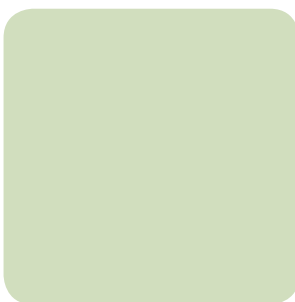

Zvedací zařízení Liko

Důstojnost, bezpečnost, kvalita

 Liko

A Hill-Rom Company

Výhody výrobků Liko:

- nejširší nabídka stropních a mobilních zvedacích systémů na trhu;
- unikátní vlastnosti také pro rehabilitaci a nácvik chůze;
- vysoce odolné závěsné vaky ve všech velikostech a různých materiálech, speciální závěsy pro koupání, po amputaci, pro nácvik chůze;
- různá řešení pro přesun mezi místnostmi vhodné pro každý byt či zařízení;
- dokonalá kvalita evropské jedničky za překvapivě dostupné ceny.

Zvedáky Liko nabízí společnost Dartin a její partner firma Medicco. Neváhejte nás kontaktovat pro podrobnější informace, nabídku, nebo profesionální radu pro Vaši individuální situaci.

DARTIN

www.dartin.cz
tel.: +420 241 470 361

www.medicco.cz
tel.: +420 604 268 565

MEDICCO

Vyznáte se v mapách? Používáte je na svých cestách? Značky, cesty, vrs-tevnice... symboly a čáry naznačují, kam se vydat a kde hledat tu správnou cestu. Kéž by to tak šlo i v každodenních těžkostech! Nevíte, kde na vás číhají překážky? Co byste na své cestě neměli minout? To vám poradí bezbariérový průvodce životem. Pěkná představa. Bohužel se zatím tisknou a vyrábějí jen atlasy a mapy přístupnosti měst. Přečtěte si o tom v článku i rozhovoru k tomuto tématu v našem letním čísle *Vozičkáře*.

Na bezbariérových cestách životem se neztratily dvě dámy, které představíme v rubrice *Osobnost*. Jedna učí děti na základní škole a kromě prvních anglických slov a vět jim vštěpuje i střípky nutné k sestavení mozaiky integrace. Je totiž na vozíku. Druhá dáma se vozičkářům věnuje celý život. Pomáhá jim bojovat s bolavými zády i s jinými neduhy. Zdeňka Faltýnková zároveň na stránkách tohoto časopisu otevírá první díl seriálu o správné výživě vedoucí ke správnému vyměšování lidí s poškozenou míchou.

Kdo si při putování všedními dny potřebuje oddechnout, jezdívá do lázní. Pacienti z Janských Lázní se však bojí, kde se budou dostávat do kondice v dalších letech. Situace kolem budoucnosti léčebny Vesna se mění každý den. Přečtěte si, jaká diskuze se ohledně efektivitu a nutných změn odvíjela v době uzávěrky tohoto čísla. A pokud byste na léčebné kúry do těchto krásných končin letos zavítali, vydejte se na výlet dle našich tipů pro lázeňské turisty.

No a jestli toužíte spíše po dobrodružnějším létu, využijte nabídky Sportovního klubu vozičkářů a vyzkoušejte si jízdu na řece nebo let s padákem. Vždyť na každé cestě je možné zažít něco šiléného. Jen tak lze vychutnat správné chvíle klidu třeba při pohodové procházce lesem.

A na závěr ještě jeden osobní postřeh. Jak jste si mohli všimnout, mám čerstvé po boku manžela a také i jeho příjmení. Dovolte mi sklonit obdiv všem nevěstám i ženichům, kteří si berou hendikepovaného partnera. Musíme si jej či ji totiž často tvrdě obhájit před světem. I když všichni ví, že můj manžel je báječný, stejně mnozí vidí jeho vozík jako něco, co mi v životě štěstí nepřinese. Přitom je to naopak – vozík nám štěstí přinese, protože nám umožňuje žít, žít spolu. A přestože se mluví o tom, že lidé na vozíku jsou stejní jako všichni ostatní, veřejnost to tak obecně nevnímá a ve vozíku vidí cosi tragického, co nepatří do života a probůh, hlavně na svatby ne. Že si Michaela, kterého taky znáte z textů ve *Vozičkáři*, postupem času obhájím, to vím jistě. Máme totiž společný úkol – dokázat, že vozík nám dokonale sluší!

Hezké léto všem

Aneta Vidurová

Z obsahu

Liga informuje	2
Zapojte se do práce i do života v Blansku a okolí	2
Rekonstrukce	2
Sociální rehabilitace nabízí řadu kurzů	3
Legislativa	5
Nástrahy využívání parkovací karty u nás a v zahraničí	5
Téma	6
Mapování bezbariérovosti – jistota pohodlného cestování?	6
Mnohé se změnilo k lepšímu, tvrdí o Žďáře nad Sázavou Bohumír Dvořák	7
Aktuálně	12
Hvězdný bazar nabízí věci známých osobností	12
Pacienti bojují za své lázně: Nerušte naši Vesnu	12
Veřejnost stále podceňuje význam odstraňování bariér	13
Osobnost	16
Paní učitelko, zatrubte nám!	16
Namísto módních směrů určuje směr rehabilitaci a ergoterapii	16
Být zdraví a v kondici	18
Seriál: strava a vyměšování lidí s poškozenou míchou	18
My se světem, svět s námi	20
The Tap Tap zahájila festival ve výšce 28 metrů	20
Respekt pobaví a upozorní na rizika nebezpečné jízdy	20
Psychologie, vztahy, sex	21
Osobní asistenti – vojáci na poli sociálních služeb	21
Technologie	23
Bezbariérová pítka	23
Vozičkář na cestách	24
Kam vyjet mezi léčebnými kúrami?	24
Kultura	25
Svatoanenské slavnosti	25
Beznohá žena hrdinkou dramatu, které jde až Na dřeň	25
Když je hendikep normální	26
Sport	27
Prague cup: Gólová symfonie s mezinárodní účastí	27
SKV: Ten sportuje tak a ten zas takhle	28
I šílené nápady mohou pomoci	30
Inzerce	32

str. 7

str. 13

str. 20

str. 28

VOZIČKÁŘ je periodikem registrovaným MK ČR pod číslem E 6250.

Adresa redakce a vydavatele: Liga vozičkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno, www.ligavozic.cz, ☎ 537 021 493, IČ: 0049 94 12

Soukromá inzerce, objednávka časopisu: ☎ 537 021 493, info@ligavozic.cz

Šéfredaktorka: Aneta Vidurová (ata), ☎ 725 022 259, vozickar@ligavozic.cz Počítačové zpracování: Vladimír Ludva

Tisk: Tiskárna Helbich, a.s. Rozesílka: BM marketing, s. r. o.

Jazyková korektura: Marie Fišerová Obsahová korektura: Hana Valová

Foto na obálce: Alexandra M. Videmannová

Firemní inzerce zajišťuje BASS, spol. s r. o., Hana Valová, ☎ 608 635 561, hana.valova@ligavozic.cz

Vozičkář vychází v nákladu 2900 výtisků 5x ročně, fyzickým osobám je zaslán bezplatně, v ostatních případech předplatné činí 230 Kč na rok. Uzávěrka příštího čísla je 5. 9. 2013.

Názory obsažené v článcích nemusejí být shodné s míněním redakce, ručí za ně jejich autoři. Redakce si vyhrazuje právo finálních úprav všech přijatých textů.

Realizaci časopisu podporují:

Projekt byl realizován za finanční podpory Úřadu vlády České republiky a Vládního výboru pro zdravotně postižené občany

Zapojte se do práce i do života v Blansku a okolí

Tento projekt je spolufinancován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Brání vám hendikep v rozletu a v aktivním životě? Nedovolí vám najít si vysněnou práci? Liga vozíčkářů nabízí i v Blansku osvědčenou cestu, jak to změnit. Jsme tu pro lidi se zdravotním postižením, kteří hledají práci, i pro ty, kteří by rádi nadšeného člověka s hendikepem zaměstnali. To vše zdarma díky projektu Zapojte se...!

Zapojte se... Ale kdo?

Nejsme tu jen pro vozíčkáře, jak by mohl název naší organizace napovídat. Pomáháme lidem s tělesným, mentálním či kombinovaným postižením, jsme tu i pro lidi s chronickým onemocněním či s civilizačními chorobami.

Jak už jsme naznačili, nabízíme podporu dvěma skupinám:

- Podporujeme lidi se zdravotním postižením při hledání zaměstnání. Nabízíme individuální i společné kurzy či zprostředkování kontaktu s potenciálním zaměstnavatelem (prostřednictvím individuálních konzultací a vzdělávacích kurzů). Naučíte se pracovat na počítači, zvládnete napsat motivační dopis nebo se například naučíte, jak se připravit na pracovní pohovor.
- Pomáháme zaměstnavatelům s výběrem vhodného pracovníka na stávající nebo nové místo, poskytujeme mzdové příspěvky, pracovní asistenci na pracovišti i poradenství v zaměstnávání OZP.

Veškeré aktivity v rámci našeho projektu poskytujeme ZDARMA.

Zapojte se... Ale do čeho?

Do práce, do života. Získejte zpět sebevědomí, nezávislost, samostatnost i zajímavou náplň dne. Ukažte světu, že dokážete mnohé,

když vás někdo na začátku podpoří. Změňte svůj život k lepšímu, budete díky dobré práci spokojeni sami se sebou.

Zapojte se... Ale jak?

Jednoduše nás kontaktujte nebo se podívejte na podrobnosti na stránkách www.ligavozic.cz/blansko.

Bc. Lucie Chýlková, DiS.

mob.: +420 725 020 779

e-mail: lucie.chylkova@ligavozic.cz

adresa: Sukova 1052/6, 678 01, Blansko

Rekonstrukce

Letní měsíce roku 2013 znamenají pro Ligu vozíčkářů nový začátek. Čeká ji totiž kompletní rekonstrukce prostor budovy na Bzenecké ulici. I když se říká, že důležitější než forma je obsah, v tomto případě neznáme-

nají stavební úpravy jen zbytečný luxus. Naopak. Sníží se náklady na vytápění, lepším členěním získáme místo pro nové aktivity Ligy, bezbariérové toalety budou skutečně bezbariérové, pohyb na Lize bude příjemnější a kontakt se zaměstnanci užší. Díky novým oknům nebudeme v zimě mrznout a ucpávat díry kartony. Vstupní dveře otevrou lidé s hendikepem snáze – zkrátka se jim otevře celá Liga. S úsporami za provozní energie se nabízí i nové možnosti pro vás, pro klienty.

V době rekonstrukce, tedy od začátku července do konce prázdnin, nás najdete v provizorních prostorách ve stejné budově. Vcházet můžete dveřmi základní školy. K dispozici bude stále PC učebna i hovorna pro individuální konzultace. Jen **Poradna pro život s postižením** se na prázdniny přemístí poněkud dál – do **Bezbariérového divadla Barka** v ulici Svatopluka Čecha 35a. Tam si zároveň můžete vyzvednout **kompenzační**

Žijte podle svých představ,
podpoříme vás.

pořádá 18. ročník fotografické soutěže

ŽIVOT
NEJEN
NA KOLECH

Uzávěrka: 30. září 2013

Fotografická soutěž je součástí informační kampaně Přisedni si, kterou chce Liga vozíčkářů přiblížit životy lidí se zdravotním postižením široké veřejnosti. Zapojte se i vy!

Společným tématem pro všechny soutěžící jsou Okamžiky života s postižením.

O vítězi rozhodne odborná porota v čele s panem Jindřichem Štreitem. 30 nejlepších snímků bude zařazeno do výstavy na akci Pro Váš úsměv. Návštěvníci akce si sami zvolí vítěznou fotografii a ohodnotí ji Cenou diváka. Připravujeme i internetové hlasování. Odměnou budou hodnotné ceny.

Veškeré informace o soutěži a jejich pravidlech naleznete na stránkách www.ligavozic.cz/fotosoutez

batdog.cz | vozickar.com | wbasket.cz | divadlobarka.cz | prisedni-si.cz
Bzenecká 23, 628 00 Brno, tel.: +420 537 021 493, e-mail: info@ligavozic.cz

pomůcky z půjčovny nebo si domluvit konzultaci s našimi odborníky na legislativu, příspěvky, důchody, žádosti atd. Neváhejte tedy se na nás dál obracet. I když budou naše prostory vzhůru nohama, jsme stále stoprocentně připraveni vás podporovat, jak to jen půjde. (ata)

Sociální rehabilitace nabízí řadu kurzů

Neveznáte se ve světě **osobních financí**? Tápete v **pracovněprávních vztazích**? Chcete se dozvědět, co je to vlastně ta **důchodová reforma** a jak se týká právě vás? **Sociální rehabilitace** Ligy vozíčkářů nabízí pestrou paletu kurzů, které vám pomůžou získat přehled v praktických informacích pro samostatný život. Pokud máte zájem, stačí nás kontaktovat. Semináře jsou **zdarma a jsou určeny lidem se zdravotním postižením**, kteří se nacházejí v **neříznivé situaci**.

Nabízíme semináře na téma:

- **Dávky hmotné nouze** – dozvíte se, jak vám může stát finančně pomoci.
- **Pracovněprávní minimum** – budete znát pojmy jako minimální mzda, výpovědní lhůta, zkušební doba a mnohem víc.
- **Důchodová reforma** – dozvíte se, jak funguje 2. pilíř penzijního pojištění, zjistíte, jaké má výhody a nevýhody, abyste se mohli správně rozhodnout.
- **Finanční gramotnost** – seznámíte se s pojmy, jako jsou domácí rozpočet, bankovní účty, tipy jak spořit a další.
- **Jak na pracovní pohovor** – nejen že se dozvíte, jak pohovor probíhá, ale hlavně si ho budete moct vyzkoušet.
- **Komunikace se zaměstnavatelem** – budete mít možnost vyzkoušet si komunikaci se zaměstnavatelem v různých situacích, např. telefonicky, při prvním setkání a další.

Pro bližší informace kontaktujte **Hanu Duchonovou**, vedoucí služby sociální rehabilitace (hana.duchonova@ligavozic.cz, mob.: 777 010 334, tel.: 537 021 485).

Aktuální informace, články, nabídky a osobní inzerce pro vás denně přibývají na ➡

www.vozickar.com

PSÍ ŽIVOT

Obvyklé problémy čerstvých majitelů asistenčních psů

Majitelé asistenčních psů se v prvních měsících společného soužití často setkávají s různými problémy. Některé jsou specifické pro určitou dvojici, jiné se běžně opakují téměř u každého. Pojďme se blíže podívat na několik z těch obvyklých.

Tloustnutí psa

Protože pes je smečkový tvor, jednou z nepřírozenějších činností, která pomáhá udržet jeho duševní rovnováhu, je pohyb. Psi v přírodě ve smečce stále někde chodí – za potravou nebo na obhlídku teritoria. Při výcviku pomáhají procházky s trenérem budovat a udržovat silnou vazbu psa na trenéra a připravují tak základ pro silný vztah s klientem. Prostě – ve zdravém těle zdravý duch.

Klient po předání psa často nemá možnost podnikat tak dlouhé procházky, jak tomu bylo u trenéra. Z hlediska psychiky psa to není na závadu, ale snížená dávka pohybu často způsobí, že pes začne tloustnout. Klient si toho většinou ani nevšimne, upozorní ho na to až trenér nebo veterinář.

Řešení vzniklého problému je přitom poměrně jednoduché, i když ne právě rychlé. Pokud nárůst hmotnosti psa není velký, stačí snížit denní dávky jídla. Když je ale třeba ubrat víc a pes by měl stále hlad, je dobré přejít na jiný druh krmení, třeba od stejné značky, ale takový, který je určený na diety. Většinou jsou tyto druhy krmení označovány jako „weight control“ nebo „light“.

Dalším důvodem nárůstu hmotnosti psa je obvykle hojně podávání pamlsků – ať už při secvičování s klientem, nebo jen tak, z lásky a přízně, v čemž vynikají hlavně děti.

Přestaňte proto dávat psovi jiné pamlsky než granule na krmení. Ráno připravte do kelímku denní krmnou dávku, odeberte z ní dostatek granulí, které použijete jako pamlsky na celý den, a víc pamlsků pes prostě dostat nesmí. Zbytek granulí pes zkonsumuje jako normální jídlo. Tak budete mít přesnou kontrolu toho, co pes za celý den sní. Výsledky v podobě správné kondice psa se dostaví.

Přestane fungovat poslušnost

Po předání psa klientovi všechno funguje perfektně, pes poslouchá a pracuje. Klient je nadšen, postupuje ve sžívání se psem milovými kroky vpřed. Z nadšení z nového parťáka zahrne psa láskou a začne mu povolovat různé ústupky ve společném životě. Proti původnímu předsevzetí si najednou pes smí lehat na pohovku, na přivolání nemusí přijít na první zavolání a při chůzi u nohy na vodítku se mu nějaké to zatahání

sem tam promine. Každý pes si nového vůdce smečky trochu testuje a tady mu najednou začne rozšiřování životních mantinelů procházet. Zpočátku se uvolněné mravy omlouvají, protože je to přece náš nový miláček a tomu se něco promine, ale po čase to začne vadit a klient volá SOS trenérovi.

Řešením je dopřát sluchu radám trenéra a před láskou ke psovi začít upřednostňovat zejména důslednost, trvat na provedení všech povelů do konce a přesně, ve vztahu se psem nastolit především respekt a důvěru. Lásku nechat až na odpočinek po práci a na základě takhle upraveného vztahu se psem pravidelně cvičit poslušnost, nejlépe každý den chvíli a podle rad trenéra. Pes se pak rychle dostane do správných kolejí a zase poslouchá tak, jak byl vycvičen. A u toho už zůstane.

Asistence v praxi

Na počátku, v průběhu sžívání se psem, si klient pravidelně užívá asistenční práci s novým kamarádem. Jenže časem přestane provádět některé úkony, které je pes schopen dělat, protože je v běžném životě příliš nepotřebuje, i když k nim byl pes vycvičen. A protože v každém zdravém živém organismu funguje vnitřní útlum, pes začne nepoužívané dovednosti zapomínat. Ale nikdy nevíte, co se kdy bude hodit, třeba i ty zrovna nevyužívané cviky. Proto, stejně jako u poslušnosti, doporučujeme jednou týdně nebo aspoň jednou za čas procvičit se psem všechny cviky asistence, ke kterým byl vycvičen. Tak si naučené dovednosti podrží po celý život a v případě potřeby budou k dispozici.

Pes představuje víc práce než pomoci

Začátek soužití s asistenčním psem je těžký. Najednou je třeba se starat o nového člena rodiny, který je navíc na klientovi zcela závislý a v sebeobsluze nesamostatný. Několikrát za den je třeba s ním chodit ven, pečovat o jeho čistotu a cvičit s ním. Navíc v té době ještě není úplně jasné, jak bude každodenní soužití vypadat a jak bude probíhat běžné využívání jeho služeb. V prvních týdnech se zdá, že vlastnictví asistenčního psa přináší víc starostí a práce než užítku, a někteří klienti jsou z toho dost zklamaní.

Rada a pomoc jsou zase jednoduché: Vydřte a snažte se řešit předchozí, výše uvedené problémy nejlépe ještě dřív, než nastanou. Prošli si jimi všichni majitelé asistenčních psů, tak se nebojte, že to nezvládnete. Ono se to brzy poddá. Tihle lidé, zkušení v soužití s asistenčními psy, by vám jistě potvrdili, že to stojí za to.

Ivan Benda
vedoucí programu Asistenční psi
tel.: 725 466 206

Svoboda pohybu.

Nájezdová FLEXI RAMPA

Snadná přeprava vozíčkáře.

- Jednoduchým pohybem lze rampa sklopit do roviny
- Žádné omezení zavazadlového prostoru
- Rychlá montáž

Úpravy vozidel bez omezení

konto
bariéry
77

Naším cílem je zlepšení života handicapovaných lidí a jejich plnohodnotné zapojení do života. Proto z každé zakázky přispíváme na konto bariéry.

pro více informací volejte na: **381 278 043**
nebo navštivte naše internetové stránky

Nástrahy využívání parkovací karty u nás a v zahraničí

Pomalou ale jistě se blíží léto. S příchodem letních měsíců se v naší Poradně pro život s postižením objevuje mnoho dotazů na využívání parkovací karty „vozičkář“ (označení vozidla „O7“) u nás i v zahraničí. O výhodách s parkovací kartou spojených jsme vás podrobně informovali ve Vozičkáři 4/2012. Nicméně i přesto se v praxi objevují často některé **mýty a omyly**, které by si zasloužily ozřejmit, a to především proto, abychom předešli nedorozuměním spojeným případně i s finanční pokutou.

„Karta má na sobě hvězdičky Evropské unie, takže ji mohou využívat i v zahraničí jako v ČR.“

V srpnu 2011 došlo k uzákonění nové podoby parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, a to tak, aby byl vzhled karty sjednocen s podobou průkazu v ostatních zemích EU. Neznámená to však, že parkovací kartu lze v zahraničí využívat ve stejném rozsahu jako v České republice. Nejčastější dotazy týkající se této karty se vztahují k možnosti **bezplatného využití dálnice v zahraničí**. Je třeba říci, že většina výhod tohoto typu se i v ČR vztahuje k průkazu ZTP či ZTP/P, nikoli k vlastnictví parkovací karty. Jedná se tedy o **výhodu nastavenou českou legislativou pro české občany na území České republiky** (respektive pro osoby s priznaným českým průkazem ZTP či ZTP/P – s výjimkou osob se sluchovým postižením). Tedy ani zahraniční výletníci s parkovací kartou vydanou např. v Německu nejezdí v ČR po dálnici bezplatně. Obdobně to platí i obráceně – pokud se český občan se zdravotním postižením rozhodne vyjet do zahraničí a využít při pohybu v cizině dálnici, je povinen si zakoupit dálniční kupon.

Jedinou „přenositelnou“ výhodou parkovacího průkazu je možnost parkování na vyhrazeném parkovacím místě v zahraničí, nicméně zde upozorňuji, že za podmínek nastavených tou konkrétní zemí (což nemusí znamenat, že osoby mají právo parkovat na vyhrazeném místě neomezeně dlouhou dobu a bezplatně).

„Na vyhrazeném parkovacím stání pro OZP mohou vždy parkovat bezplatně.“

Častý je také dotaz ohledně platby parkového na vyhrazených parkovacích stáních pro OZP. K tomuto tématu je třeba říci, že žádný zákon nestanovuje majitelům parkoviště povinnost nechat osoby se zdravotním postižením na vyhrazených místech parkovat bezplatně. Záleží tedy v podstatě na jejich dobré vůli. Co se týká parkovišť v majetku měst, je zvykem, že zde bývá parkování bezplatné (alespoň na nějaký časový úsek), ani tuto výhodu však nelze automaticky předpokládat.

Doporučuji vždy si ověřit na parkovacím automatu, případně u obsluhy parkoviště,

zda je parkování bezplatné a za jakých podmínek (pokud výhodu majitel poskytuje – většinou je někde písemně uvedena). Pátrat můžete také v městských vyhláškách či nařízeních.

„Po dálnici mohou jezdit bezplatně v jakémkoli vozidle, je jedno, kdo jej vlastní.“

Výhoda bezplatného užívání dálnice je navázána na vlastnictví průkazu ZTP (s výjimkou sluchového postižení) či ZTP/P, nikoli přímo na parkovací kartu. Tuto výhodu lze však dle zákona využít **pouze tehdy, je-li držitelem motorového vozidla postižená osoba sama nebo osoba jí blízká**.

Pokud tedy například osobu se zdravotním postižením veze kamarád vlastním vozem po dálnici, může se stát, že v případě silniční kontroly dostane pokutu, protože v tomto případě by dálniční známku měl kamarád na vozidle mít.

Od 1. 9. 2012 se **osvobození od poplatku za použití dálnice a rychlostní silnice vztahuje také na vozidla provozovaná domovy pro osoby se zdravotním postižením, sloužící-li tato vozidla k přepravě osob se zdravotním postižením**. Dle vyjádření Ředitelství silnic a dálnic tato vozidla nemusí mít dálniční známku ani v případě, kdy klient není právě ve vozidle přítomen (když se vozidlo vrací např. z rehabilitačního ústavu, kam vezlo klienta domova pro OZP). ŘSD doporučuje, aby pro případ kontroly měl řidič vozidla k dispozici kopii zřizovací listiny domova, kde je přímo zmíněno, že se jedná o domov pro OZP dle §48 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Domov pro OZP by také měl být zapsán v technickém průkazu vozidla jako jeho provozovatel.

„Parkovací kartu mám nalepenou na předním skle, přece ji nebudu odlepovat, když auto někomu na chvíli půjčuji.“

Parkovací kartou lze vozidlo označit pouze ve chvíli, kdy je v něm přepravována osoba s priznaným průkazem ZTP (s výjimkou osoby se sluchovým postižením) či ZTP/P, tedy osoba, které byla parkovací karta vydána. Pokud ve vozidle osoba není, parkovací kartu nelze za přední sklo vystavit a samozřejmě nelze využít ani výhod z ní vyplývajících (např. parkování na vyhrazeném parkovacím stání). Osvědčilo se například vkládat ji do pevně připevněné plastové

kapsy jen tehdy, kdy auto používá člověk se zdravotním postižením.

!POZOR! Zároveň platí, že nad rámec zákona bylo dohodnuto s Policejním prezidiem České republiky a Celní správou ČR, že policisté a celníci při kontrolách na dálnici nebudou pokutovat řidiče motorového vozidla, který nebude mít vozidlo opatřeno dálničním kuponem, **jestliže předloží potvrzení, že osoba jí blízká, která požívá výhody osvobození od poplatku za užití zpoplatněných komunikací, je umístěna**

Lucie Marková

v některém zdravotnickém zařízení (např. lázních) nebo **zařízení sociální péče a uživatel vozidla pro ni jede nebo se od ní vrací**. V tomto případě musí řidič předložit potvrzení vedení předmětného zařízení, že těžce zdravotně postižený občan je pacientem nebo klientem tohoto zařízení. **Nicméně i v tomto případě platí, že by řidič neměl mít v rozporu se zákonem umístěnou parkovací kartu za předním sklem, pokud ve vozidle v té chvíli nevezde osobu se zdravotním postižením.**

Lucie Marková, vedoucí programu Poradenství a informace Ligy vozičkářů
bezplatná linka 800 100 250
poradna@ligavozi.cz
www.ligavozi.cz/poradna

Mapování bezbariérovosti - jistota pohodlného cestování?

Nadcházející léto zve k výletům a objevování nových míst. Je-li vaším společníkem na cestách také vozík, vyplatí se vědět, zda se bez problémů dostanete, kam potřebujete. Takové informace poskytují čím dál častěji brožury jednotlivých měst s podtituly „bez bariér“ či „bez překážek“. Než se ale tyto sešitky dostanou ke konečným uživatelům, vede k nim poměrně dlouhá cesta.

Samotný nápad, schvalování finančního rozpočtu, způsob mapování, design tiskoviny... I když je proces mapování města či oblasti náročný a zdaleka nemá tak širokou cílovou skupinu jako jsou běžní turisté, sahají k němu městské instituce čím dál častěji. Většina měst k tomuto procesu přistupuje zodpovědně. Neobejde se to však bez pro-

blémů. Jelikož neexistovala jednotná metodika, informace o přístupnosti vznikaly v každém městě jinak. Zpracováním i kvalitou se tak mnohdy velmi lišily. „Ministerstvo pro místní rozvoj převzalo nad tímto projektem záštitu s cílem zejména sjednotit postup zpracování,“ uvedla Kateřina Poláčková z Ligy vozíčkářů. O společnou metodiku se postarala Pražská organizace vozíčkářů. Piktogramy, které znázorňují jednotlivé objekty, jsou lehce pochopitelné a navíc mají jasné parametry, které musí bezbariérové místo splňovat. Autoři metodiky navíc využili barev k odlišení stupňů přístupnosti. Zeleně je označen objekt přístupný, žlutě místo přístupné vozíčkářům jen částečně. Červená pak varuje před místy, která jsou vozíčkářům

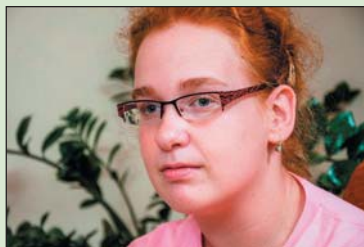
zapovězena. Toto barevné rozčlenění značně ulehčuje orientaci v příručce. Hned víte, zda je vámi hledaný objekt bezbariérový či naopak. Samozřejmě jsou také podkategorie, takže všechny kavárny či veřejné instituce jsou přehledně za sebou.

Metodika Pražské organizace vozíčkářů se zaměřila na mapování bezbariérovosti ve městech. Důležité je ale také vědět, jaká je situace mimo města. To mapuje Klub českých turistů díky projektu Turistika pro všechny. Už od roku 1998 se pracuje na značení turistických cest pro vozíčkáře. O jednotlivých trasách (například v brněnském Mariánském údolí, v Chlumu u Třeboně v osadě Lutová nebo v Plzni jsme na stránkách Vozíčkáře už informovali). Na webu této organizace www.kct.cz jsou tři vytyčené bezbariérové trasy detailně popsány.

Anketa

Použili jste někdy mapu bezbariérové přístupnosti některého města? Kterou? Proč ano, proč ne?

Tereza (23 let, Hostovice): Zatím žádnou, ale chtěla bych některou vyzkoušet. Chtěla bych se třeba podívat na Stezku korunami stromů, ale myslím, že i něco pro vozíčkáře je kolem Jizerských hor.

Pavlína (23 let, Praha): Ano, použila jsem mapu na internetu na nějakém německém serveru, která měla ukazovat všechny bezbariérové hotely, restaurace, toalety atd. Koupala jsem na Berlín, když jsme jeli minulé na dovolenou do Německa. Ale už nevím, jak se jmenovaly ty stránky, zapomněla jsem to. Navíc to dávalo dost špatný informace, ukázalo mi to několik údajně bezbariérových hotelů, ale když jsem tam psala mail, odpověděli, že

bezbariérové nejsou. A v roce 2010, když jsem byla v Mnichově, měli v hotelu na pokojích plánek města s bezbariérovými památkami, to bylo spolehlivé. Stejně tak v Hamburku.

Petr (25 let, Kolín): Nepoužil jsem nikdy žádnou mapu bezbariérového přístupu ve městech, ani nevím, kde bych je měl hledat.

Adéla (21 let, Praha): Nepoužila, protože jsem to nějak nepotřebovala, protože jsem se všude dostávala s mamkou autem a teď, když jsem v Praze, tak na místa, na která jezdím, jsem šla poprvé s kamarádem z Prahy a ten mi vše ukázal a řekl.

(mh)

Mapují i já

Mapování se kromě odborníků mohou věnovat také lidé, kterých se situace bezprostředně týká, tedy sami hendikepovaní. Zářným příkladem takové aktivity je Vozejkmap – mobilní aplikace pro chytré telefony a zároveň i webová stránka, kde jsou v současnosti už téměř tři tisícovky záznamů. Tento projekt rozjela před půl rokem Česká asociace paralogiků a co je důležitější, úspěšně jej uvedla do života. Jedná se totiž o databázi bezbariérových míst, která je tvořena průběžně a do jisté míry komunitním způsobem. Každý se může zapojit a rozšířit tím počet zmapovaných míst. Je ale pravdou, že informace zveřejněné na Vozejkmapu jsou odvislé od osobního názoru jednotlivého přispěvatele. I když jsou data kontrolována administrátorem, úplnou objektivitu nelze zaručit. Naopak u míst zmapovaných profesionály je relevance informací jistotou. Proto se nedá jednoznačně říct, který způsob je lepší. Jako nejrozmumnější se zdá kombinace obou aktivit, jež společně vedou ke stejnému cíli, tedy k tomu, aby lidi na cestách nepřekvapovaly nepřijemné překážky. Alespoň ne ty fyzické.

V dnešní době se větší i menší města snaží hendikepovaným návštěvníkům otevřít. V každém informačním centru by pracovníci měli být schopni správně nasměrovat i hendikepovaného turistu. Například v Plzni vyšla publikace Kam bez bariér – Plzeňsko. Pozadu nezůstalo ani hlavní město. „V loňském roce jsme pořádali několik zcela bezbariérových vlastivědných vycházek Prahou za poznáním,“ uvedl Petr Slepíčka z Pražské informační služby.

Mapováním bezbariérovosti jdou města svým způsobem s kůží na trh. Celkem snadno se totiž může ukázat, že jsou vozíčkářům nepřístupná. Brožury se samými červenými značkami jsou sice uceleným, zato smutným čtením. To už se pak prostě nejde tvářit, že tady jsou vozíčkáři vítáni.

Kde je hledat?

Většina příruček je k dispozici ke stažení na internetu nebo zdarma v městských informačních centrech. Stačí si je vyzvednout. Některá centra dokonce tištěné verze na požádání rozesílají. Například v Praze, Českých Budějovicích, v Brně, Olomouci, Třinci či v Karlových Varech. S bezbariérovou mapou můžete procestovat i České Švýcarsko, Šumavu nebo Jizerské hory. Jak ale sehnat kompletní seznam, která města takto zmapovaná jsou? Je nutné se dopředu pít a pátrat na vlastní pěst?

Bohužel ano. Druhým výrazným problémem mapování je, že autoři často zapomínají na propagaci, že nevytváří společné projekty a jednotlivé mapy maloměst zapadají v informační záplavě. Na portálu www.mujozik.cz může návštěvník pokus o sjednocení

najít, ale že je aktualizovaný a kompletní ne tvrdí ani sami autoři vytvořené mapy. Inspirací pro cesty však být může: server jako města disponující bezbariérovou mapou uvádí kromě zmiňovaných i Litoměřice, Ústí nad Labem, Náchod, Pardubice, Český Krumlov, Třeboň, Nový Jičín, Rožnov pod Radhoštěm a Hodonín.

Roztříštěnost jednotlivých projektů a nesorodost postupů mapování je možná příčinou toho, že především mladí, jak ukázala naše anketa, bezbariérové mapy a příručky nevyužívají. „Faktem je, že nějaký atlas přístupnosti pro mě větší význam nemá. Důležitější je připojení na internet a informace, které získám na síti. Ale uznávám, že pro někoho může taková příručka znamenat zásadní pomoc při orientaci ve městě,“ uvažuje vozičkář Vít Šašek.

Právě zjednodušení a pomoc jsou hlavním cílem společné metodiky mapování bezbariérovosti. S novými pravidly však přichází i otázka: co dělat s již vzniklými knihami a brožurami? Jak naložit s penězi, které už byly do podobných projektů investovány? Na tento dotaz neznají odpověď ani odborníci a pátrají, jestli je možné již provedené mapování sjednotit.

Nezbývá než podobnou diskuzi podporovat a vysvětlovat radnicím, že je dobré vědět, která místa ve městě jsou přístupná všem a která jsou hendikepovaným občanům a turistům zapovězená. I když mohou být zprvu tyto mapy plné červených, a tudíž nepřístupných míst, může být tento varovný signál impulzem k tomu, aby se na stejných stránkách zazelenalo.

Ladislava Blažková

Mnohé se změnilo k lepšímu, tvrdí o Žďáře nad Sázavou Bohumír Dvořák

Bohumíra Dvořáka jsem poznala před pěti lety. Je to úspěšný sportovec, držitel devíti titulů mistra republiky v lehké atletice, dvakrát byl vyhodnocen jako nejlepší zdravotně postižený sportovec Vysočiny. Ale nevěnuje se jen sportu. Před pěti lety se z vlastní iniciativy pustil do mapování bezbariérové přístupnosti ve Žďáře nad Sázavou. Co ho k tomu vedlo?

Věra Rudolfová

Na tuto iniciativu mne přivedla práce pro jednu firmu, která se zabývala monitoringem bariér po celé České republice. Využil jsem nabyté poznatky a poslal sociálnímu odboru Městského úřadu několik fotografií palčivých míst ve Žďáře nad Sázavou i s průvodním textem. Kupodivu to nebylo hodnoceno jako drzost, ale byl jsem požádán o další náměty pro výhledové řešení bariér.

■ Jakým způsobem monitorování probíhalo?

Pohyboval jsem se nejdříve po centru města a fotil chodníky, vchody do veřejných budov, obchodních center a také úřadů. Neopomenul jsem ani zdravotnická zařízení a lékárny. Hledal jsem i údajně bezbariérová WC a kontroloval jejich přístupnost a funkčnost. V jedné budově jsem našel za dveřmi, označenými známou nálepkou s vozičkářem, i přeplněný sklad úklidových potřeb.

■ S monitorováním jste začal v okolí Domu s pečovatelskou službou, kde v bezbariérovém bytě bydlíte. Vzpomínám si, že jste tehdy poukazoval na nevhodný vchod do tohoto domu a umístění obrubníků na parkovišti. Došlo k nápravě?

Trvalo to sice pár let, ale většina těchto nedostatků byla nejen k mé spokojenosti odstraněna.

■ Žďár nad Sázavou je průmyslové město s mnoha památkami. Jak se v něm žije vozičkářům? Bariér, které jim brání v pohybu po městě, za těch pět let ubylo nebo přibývalo?

Od té doby se v našem městě mnohé změnilo k lepšímu a míst přístupných pro vozičkáře utěšeně přibývá. Mnohé se v tomto

směru udělalo i v případě naší nejznámější kulturní památky, a to je kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené Hoře. Je to památka UNESCO a návštěvníkům našeho města mohu její prohlídku vřele doporučit. Kladně hodnotím i zbudovaný nájezd do hlavní pošty a nemohu nepřipomenout bezbariérovou úpravu naší další kulturní památky, a tou je Knihovna Josefa Matěje Sychry. V centru města není situace ideální, ale to je věcí památkářů, kteří nepovolí úpravy historických objektů na pěší zóně.

■ Takže jste s bezbariérovými úpravami ve Žďáře spokojen?

Množství bezbariérových úprav hodnotím kladně, ale stále se vyskytují nové nebo zrekonstruované provozovny, kde na vozičkáře ani nepomysleli a kolaudace těchto objektů je výsměchem hendikepovaným spoluobčanům. Také naše poliklinika byla v nedávné době rekonstruována, ale kromě jednoho výtahu v hlavní budově se pro vozičkáře nic změnilo. Například prostor přistavku, kde je umístěno mnoho odborných ordinací, například zubní ordinace, je přístupný pouze na mechanickém vozíku v doprovodu zdatného asistenta. Jediný výtah, který umožňuje návštěvu těchto ambulancí, byl upraven tak, že je v něm méně místa, než bylo původně.

Po demontáži podnožek z vozíku se tam vejde jen postižený a asistent musí utíkat po schodech, aby pomohl vozičkáři ven.

■ Ještě stále v mapování bezbariérové přístupnosti ve Žďáře nad Sázavou pokračujete?

V současnosti se již této činnosti nevěnuji. Ne že by nebylo co vylepšovat, ale o mé

podněty není zájem. Zřejmě má obec nyní jiné priority a investuje do jiných projektů. I já nyní upřednostňuji jinou aktivitu. Věnuji se sportu, zejména atletice, curlingu, kuželkám, boccii a bowlingu. Když se dostaví nějaký ten úspěch, mám pocit, že i přes věk a neblahý osud je můj život kvalitní.

Další sportovní úspěchy přeje

Věra Rudolfová

Opel **HANDYCARS**

SVOBODNÝ POHYB BEZ BARIÉR.

Program mobility osob se zdravotním postižením.

Držitelům průkazů TP, ZTP a ZTP/P poskytujeme slevu na vozy všech typů. Nabízíme také spotřebitelský úvěr s nízkým úrokem, servis s prioritní obsluhou a řadu dalších výhod, které najdete na webové stránce Opel Handycars.

6 let
záruka*

OPEL Pojištění OPEL Finance

www.opel-handycars.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 4,1–7,6 l/100 km, 109–169 g/km.

*Dvouletá výrobní zákonná záruka a dále čtyřletá smluvní záruka Opel ve spolupráci se společností CG Car Garantie Versicherungs-AG. Všechny osobní vozy Opel jsou k dispozici s automatickou převodovkou.

Wir leben Autos.

U Opela patří klient s hendikepem mezi VIP

V nedávné době se na trhu automobilů pro hendikepované řidiče i spolujezdců objevila nová nabídka. Německá automobilka Opel rozjela svůj projekt Opel Handycars a přináší zajímavé možnosti pro ty, kteří ocení kvalitní auta i kvalitní servis. „Snažíme se o podporu integrace osob se zdravotním postižením do běžného života. Auto jim přináší svobodu pohybu, lepší možnosti při hledání práce a umožňuje jim realizovat volnočasové aktivity,“ uvádí manažer projektu Opel Handycars Antonín Pokorný. V rozhovoru představuje nabídku pro imobilní řidiče i spolujezdců.

Jste v něčem jiní než ostatní výrobci a prodejci automobilů pro osoby s postižením?

Jako jediní poskytujeme všechny naše slevy a služby i pro skupinu TP, a nikoliv jen pro ZTP a ZTP/P. Nabízíme lidem s hendikepem slevu na auto, výhodné financování, jehož část mohou použít i na přestavbu auta, komplexní a zvýhodněné pojištění vozu s asistenčními službami ÚAMK na 6 roků zdarma po celé EU, servisní VIP služby po dobu 6 let, zprostedkování úpravy vozů od společnosti JP SERVIS se slevou 15 %. Mezi naše služby patří i sociální poradenství ve spolupráci s Ligou vozíčkářů.

Co vnímáte jako největší problém upravených aut pro hendikepované a jak jej váš program řeší?

Dobře zvolená úprava aut začíná již u výběru vozu. Je potřeba si uvědomit, že nové auto bude sloužit 10 let. Za tu dobu se může změnit nejen zdravotní stav majitele, ale i jiné okolnosti. Může založit rodinu a mít děti. Proto není vždy nejlepším řešením zakoupení nejmenšího a nejlevnějšího vozu, mnohdy nevhodného k potřebným úpravám.

Jaké systémy ručního řízení instalujete? Co je pro vás nejdůležitější při výběru systému?

Jsou to všechny systémy společnosti JP SERVIS, od mechanických přes elektronické. Tato společnost používá výhradně originální díly, a nikoliv plagiáty. Za svoji práci nese plnou odpovědnost a provádí i řádný servis. Jsme rádi, že se stala partnerem projektu OPEL Handycars. Více informací najdete na webové stránce <http://www.jpservis.eu/>

Máte v nabídce i vozy, které jsou uzpůsobené pro hendikepovaného spolujezdců? Co je nejdůležitější u těchto upravených automobilů?

Ano, jedná se o nakládací zařízení pro osoby s omezenou pohyblivostí. Disponujeme přeseďadacím zařízením pevným, mobilním, elektrickým či elektrohydraulickým. Jak jsem již předeslal, velmi důležitý s ohledem na postižení uživatele je správný výběr nového vozu.

Jak se dokážete vyrovnat s problémy s vyplácením příspěvku na automobil? Mnozí hendikepovaní po změně systému posuzování nedosáhnou na jeho plnou výši a jen s obtížemi si mohou pořídit nový automobil. Máte nějaká řešení, nabídnete pomoc ve vyjednávání příspěvků?

Nesetkal jsem se zatím s tím, že by výše státního příspěvku byla pod 100 000 Kč. Nevylučuji ale, že i malé příspěvky existují. Finanční „pomoc“ dělíme na základní slevu auta, překlenutí DPH (klienti se státním příspěvkem u nás DPH neplatí) a spotřebitelský úvěr až na 7 roků se zvýhodněnou úrokovou sazbou. V rámci spotřebitelského úvěru umožňujeme našim klientům i úvěr ve výši 30 000 Kč na úpravu nového auta.

K tomu již zmíněná sleva na úpravu vozu od společnosti JP SERVIS ve výši 15 %, která pokrývá i zákonnou účast držitele státního příspěvku na úpravu aut ve výši 10 %. Navíc každý, kdo se bude při koupi auta podílet úvěrem, od nás získá poukázku ve výši 5000 Kč na odběr pohonných hmot u OMV.

Uvedu optimální příklad finanční připravenosti: státní příspěvek ve výši 200 000 Kč + odpočet DPH (60 tis.) + protiúčet ojetým vozem 5 roků starým (cca v průměru 60 tis.) = finanční připravenost klienta ve výši cca 300 000 Kč. Cena nového auta MERIVA začíná na 260 000 Kč bez slevy.

Hendikepovaní zákazníci jsou často na svém automobilu závislejší než běžní řidiči či spolujezdců. Projevuje se tento fakt nějak i v nabídce vašich servisních služeb nebo k nim přistupujete jako k běžným zákazníkům?

Všichni klienti OPEL Handycars spadají u nás do skupiny VIP klientů, kterým poskytujeme slevu na materiál, inspekční servis do 24 hodin, prioritní příjem do servisu, pik-up servis (dovoz a odvoz vozu), umytí vozu po servisní prohlídce zdarma a asistenční služby na 6 roků zdarma.

Co by si měl zákazník na vozíku promyslet, než si vybere automobil? Je alespoň pár základních doporučení?

Je nutno zvážit, k čemu a za jakým účelem budu vůz používat, kolik km ročně najedu, zda budu jezdit sám či nikoliv. Jak jsem již uvedl, je dobré myslet na budoucí rodinu a děti. Pokud je mým partnerem rovněž osoba se zdravotním postižením, je možné sdružit investice dvou státních příspěvků. Dále je dobré promyslet, zda budu potřebovat úpravu vozu a zda se všichni i s pomůckami do auta vlezeme i v případě, když pojedeme na víkend či na dovolenou. Osobně doporučuji nekupovat nejlevnější variantu se základním vybavením – auto budete používat nejméně 10 roků.

Stejně upozornění platí i pro případ ojetých vozů. Žádný prodejce nemůže stav vozidla stoprocentně garantovat.

Každá značka auta má své přednosti, své charakteristiky. Jaké jsou podle vás vozy značky Opel?

OPEL je dnes stabilní automobilkou koncernu General Motors, který do jeho vývoje dnes investuje značné finanční prostředky, protože mu důvěřuje. Očekáváme nové motory a nové podvozky. Dále je to řada maličkostí a předností – parkovací systém CITY, systém START při stání vozu na křižovatce, otevírání zadních dveří u MERIVA, výsuvný držák na kola ze zadních dveří atd. Velkou předností OPEL je modelová nabídka, od nejmenších přes ASTRA, MERIVA, INSIGNIA, COMBO, ZAFIRA až po VIVARO a MOVANO. Milovníky SUV jistě potěší i nové MOKKA. Všechny vozy lze mít i s automatickou převodovkou. Pouze ADAM ji bude mít až od příštího roku. OPEL nestagňuje, jde dopředu.

KROK 2. SPOJENÍ firem

medicco.cz / **bezplatná infolinka:**
800 900 809 / info@medicco.cz

S podporou velké společnosti

Spojení české společnosti Medicco s mezinárodní skupinou Sunrise Medical může a nemusí být překvapením. Medicco začalo už před dvanácti lety prodávat mechanické vozíky pro dospělé z německého závodu Sunrise Medical „Sopur“. Od té doby spolu obě společnosti úspěšně spolupracují. O současnosti a přínosu jejich spojení pro českého zákazníka jsme si v Mediccu povídali s viceprezidentem pro obchodní rozvoj ve společnosti Sunrise Medical Ignaciem Paredesem a se zástupcem vedení Medicco Romanem Krejčím:

ČTYŘI OTÁZKY PRO IGNACIA:

JAK SE ZRODIL NÁPAD SPOJIT DVĚ PŘEDNÍ SPOLEČNOSTI, JAKO JSOU MEDICCO A SUNRISE MEDICAL?

V průběhu svého růstu si společnost Medicco vytvořila portfolio, které je velmi podobné produktovému zaměření skupiny Sunrise Medical. Naše skupina má mnohaletou historii expanze prostřednictvím akvizic a otevírání strategických společností a závodů po celém světě. A tyto zkušenosti naši mezinárodní distributoři uplatňují při nabídce produktů na svém trhu.

Nyní jsme přesvědčeni, že je čas jít o krok dál a posílit postavení Medicca na českém trhu s kompenzačními pomůckami. Tím krokem je právě jeho integrace do skupiny společností Sunrise, což znamená, že se Medicco mění z distributora na předního výrobce kompenzačních a rehabilitačních pomůcek.

JAK SE BUDE SPOLEČNOST V BUDOUCNU JMENOVAT?

Medicco je na českém trhu mnoho let. Za tu dobu si mezi svými klienty, pojišťovnami, lékaři atd. vybudovalo dobrou pověst. Medicco je synonymem kvality, proto název v současné době nemáme v plánu měnit.

BUDOU SE MOCI ZÁKAZNÍCI U MEDICCO OBRACET NA STEJNÉ KONTAKTNÍ OSOBY JAKO DOSUD?

Společnost je tvořena především lidmi a své významné postavení na trhu dosáhlo Medicco díky práci a úsilí svých zaměstnanců. Všechny klíčové osoby a kontakty ve společnosti Medicco zůstanou zachovány.

MEDICCO NENÍ NUTNÉ ČTENÁŘŮM ČASOPISU VOZÍČKÁŘ PŘEDSTAVOVAT. JEJÍ SLUŽBY A PRODEJNÍ SÍŤ PATŘÍ K NEJLEPŠÍM NA ČESKÉM TRHU. CO K TOMU PŘIDÁ SUNRISE MEDICAL?

Jako přední světový výrobce se skupina Sunrise Medical věnuje neustálým investicím do výzkumu a vývoje. Díky tomu téměř každý měsíc uvádí na světové trhy nové produkty. Nyní bude Medicco při poskytování nejnovějších a technologicky pokročilých inovací na český trh ještě rychlejší.

Jsem si jist, že naši zákazníci a partneři rychle pocítí zlepšení zejména v oblasti marketingu. Začínáme upravovat web Medicco, chystáme profil na Facebooku atd. Věříme, že se našim zákazníkům výsledky těchto změn budou líbit!

A ČTYŘI OTÁZKY NA ROMANA:

JAK VNÍMÁTE SLOUČENÍ FIREM Z POZICE ZAMĚSTNANCE A ZÁROVEŇ KLIENTA?

Jde o rozhodně o velký přínos. Medicco většinu svého know-how získalo díky dlouholeté spolupráci se Sunrise, a obě firmy nás vozíčkáře

Zástupce vedení Roman Krejčí (vpravo) vítá viceprezidenta pro obchodní rozvoj ve společnosti Sunrise Medical Ignacia Paredese v brněnské centrále Medico.

zaměstnávají ve velkém počtu. My i naši zahraniční kolegové bereme naši práci osobně, což vnímám jako přidanou hodnotu samu o sobě. A k tomu teď přičteme rychlejší toky informací, vzájemnou zpětnou vazbu a efektivnější firemní strukturu Medicca.

JAK VNÍMÁTE TO, ŽE MEDICCO BÝVÁ ČASTO OZNAČOVÁNO ZA DRAHOU FIRMU?

Záleží na tom, co si představujete pod pojmem „drahý“. Důležité je vnímat produkty, které dodáváme, v kontextu s přidanou hodnotou ve formě služeb, množství nabízeného sortimentu a příslušenství. Když porovnáte všechny tyto aspekty, tak zcela jistě k nejdražším firmám patřit nebudeme.

Velmi dobře si díky svým zkušenostem uvědomujeme, že handicap ve formě pohybového postižení s sebou nese absolutní závislost na technickém vybavení a každá drobnost může znamenat obrovský rozdíl v kvalitě života člověka na vozíku a míře jeho nezávislosti na okolí.

Nechceme snižovat ceny na úkor kvality produktů a služeb. S našimi produkty si klienti kupují jistotu, že je po nákupu nenecháme na holičkách.

A navíc jsme v rámci včlenění do skupiny Sunrise mohli snížit ceny některých aktivních vozíků pro děti i dospělé až o 30%.

CO JE PODLE VÁS DOSUD NEJLEPŠÍ VIZITKOU MEDICCO?

Rozhodně jsou to dlouholeté dobré vztahy s pojišťovkami a nadačními fondy. Díky letitému působení na trhu jsme získali bohaté zkušenosti při jednání s těmito institucemi a trůfám si říct, že všechny mají v naší firmě silného a hlavně spolehlivého partnera.

Naše síla spočívá ve schopnosti spojit sociální a zdravotní aspekt a zbavit klienta „vnějších příznaků“ postižení. Fungujeme jako mezičlánek. Úhel pohledu hendikepovaného, lékaře a pojišťovny se totiž často liší, protože každý z nich jeho stav a situaci posuzuje na základě jiných kritérií. Přitom sociální a zdravotní hledisko jsou spojené nádoby. Pokud se člověk s handicapem posune sociálně, tak se tím posouvá z dlouhodobého hlediska i zdravotně.

Naši klienti nejdou zaškatulkovat a proto je důležité s každým pracovat individuálně. Řešíme s nimi situace, které jsou překvapující. Poslední dobou se například často setkávám s tím, že zdravotní pojišťovna posuzuje přidělení prostředku na základě „aktivity klienta“ způsobem aktivní

klient = aktivní vozík. Takzvaný „neaktivní“ klient na aktivní vozík prostě nemá nárok. Přitom pro někoho může aktivita znamenat to, že pracuje, sportuje atd., a pro někoho může znamenat, že se dokáže sám přesunout na vozík, najít se atd.

Tato situace není způsobená neochotou zaměstnanců zdravotních pojišťoven, ale obecnou neznalostí této problematiky.

JAKO VELKÁ FIRMA MÁTE URČITĚ HODNĚ ZÁKAZNÍKŮ, JSOU VŠICHNI SPOKOJENÍ?

Místy není jednoduché koordinovat při počtu 30 zaměstnanců požadavky 5 000 aktivních klientů s jejich specifickými požadavky a starat se o 7 000 zdravotnických prostředků v oběhu, ale myslím, že se nám daří. I když nejsme neomylní a čas od času uděláme chybu, tak jsme nikdy klienta nenechali „ve štychu“, ke všem problémům, o kterých víme, se stavíme čelem a řešíme je beze zbytku.

OTÁZKA PRO OBA: CO BUDE PRIORITY SPOLÉČNOSTI MEDICCO DO BUDOUCNA?

IGNACIO: Obecnou prioritou společnosti Medico bude zlepšovat životy lidí poskytováním kvalitních produktů a služeb na českém trhu.

ROMAN: Sunrise Medical má dva zajímavé slogany, které to, co budeme dělat, dokonale vystihují – „Knowledge for the future“ a „Improving people's lives“. Tedy s vědomostmi v budoucnu zlepšíme lidské životy.

ROMANE, MOHL BY JSTE TO TYTO OBECNĚ MYŠLENKY VÍCE ROZVĚZT?

Dá se říci, že pouze přeprodávat vozíky a vybavení a o nic dalšího se nestarat by bylo jednodušší, ale také velmi krátkozraké. Zdůrazním proto oblast služeb, která se přirozeným vývojem v předchozích letech stala podle mého soudu nejsilnější stránkou Medicca.

Komplexní péči o hendikepované se úspěšně věnujeme už 12 let. Spolupracujeme s více než 10 000 stálými klienty z řad vozíčkářů i firem. Zajišťujeme pro ně montáž, nastavení i servis vybraných pomůcek a zařízení, ale především jim pomáháme vybrat ideální řešení jejich situace. To znamená nejen výběr vhodného vozíku, ale komplexní úpravy prostředí, ve kterém se klient pohybuje. Protože bezproblémový pohyb hendikepovaných v urbanizovaném světě je podmínkou jejich úspěšného začlenění do společnosti. Máme ojedinělé vědomosti v oblasti bezbariérových řešení koupelen, řadu pomůcek

pro zajištění mobility, stropní a mobilní zvedací systémy atd.

Nedílnou částí našeho know-how je ucelená koncepce řešení problematiky správného sezení. Asi všichni naši klienti znají systém sezení JAY. Ten díky dlouholetému vývoji a investicím Sunrise Medical, o kterých mluvil Ignacio, nabízí nejucelenější řešení na světovém trhu. Umožňuje správný výběr a správné nastavení kombinace sedacího polštáře, zádové opěrky a dalších částí vozíku, a má tak primární vliv na zdraví a život člověka na vozíku.

To vše teď chceme dále propracovávat a srozumitelnou formou informovat klienty o možnostech, které jim spolupráce s námi nabízí.

PÁNOVÉ, JAK SE MOHOU ZÁKAZNÍCI S NOVOU TVÁŘÍ MEDICCA SEZNÁMIT? JAK BUDETE PŘÍSTUPOVAT KE SVÝM ZÁKAZNÍKŮM?

IGNACIO: Hlavními kontaktními body bude síť našich obchodních zástupců a servisních techniků. Medico tvoří tým profesionálů, kteří toto odvětví dobře znají a jsou připraveni uspokojit potřeby zákazníků rychle a efektivně.

Důležitým kontaktním bodem budou také již zmíněné internetové stránky Medico. Zde připravujeme nový a velmi zajímavý obsah pro koncové zákazníky, lékaře a pojišťovny.

ROMAN: Chystáme také některé změny v naší servisní a obchodní síti a navážeme na tradici „Stepsu“, tedy přednášek, které se zabývají problematikou správného sezení. Na našem webu budeme uveřejňovat články a přednášky, shrnující naše zkušenosti a znalosti.

A ve spolupráci se Sunrise chystáme několikaúrovňové školicí programy jak pro odbornou veřejnost, tak pro nás vozíčkáře.

IGNACIO, CO BYSTE ZÁVĚREM POPŘÁL SPOLÉČNOSTI MEDICCO?

To je velmi snadné. Chceme našim novým kolegům v Medico popřát hodně úspěchů. Motivovaný tým, který kombinuje přednosti obou společností, jistě splní očekávání našich zákazníků. Jsem přesvědčen, že to společnost Medico posune v její historii o další krok.

pro Vozíčkář
Štěpán Hulč

Hvězdný bazar nabízí věci známých osobností

Nosit šaty Terezy Maxové nebo si udělat kávu do hrnku Jakuba Koháka? Stačí zajít do Hvězdného bazaru, odnést si věc od svého oblíbence a ještě pomoci dobré věci.

Nápad na založení Hvězdného bazaru (www.hvezdnybazar.cz) dostala Alena Jančíková, ředitelka České asociace paraplegiků, po návštěvě Anglie. „Tam mne mile překvapila bezbariérovost. Ale nejen to. Všechny second handy tam jsou provozovány ve prospěch charity. Dlouho jsem toužila mít takový krámk, který by pomáhal vozíčkářům po úrazu míchy. Napadlo mne, že přidanou hodnotou bazaru musí být něco extra. Budeme prodávat věci známých osobností. Věci hvězd, po kterých jejich fanoušci touží. To, že zaměstnáme také vozíčkáře, je další plus,“ řekla ředitelka A. Jančíková.

Čtyři obsluhující vozíčkáři. Kristýna Křenová, Jana Pitelková, Matěj Čechák a Robin Beránek našli díky obchodu uplatnění. „Zjistil jsem, že je velmi těžké sehnat práci. Za práci jsem rád a o to víc, když je obchod pro dobrou věc,“ řekl Robin Beránek. Obchod slouží zároveň jako tréninkové pracoviště pro vozíčkáře, kteří mají problém najít odpovídající zaměstnání.

Příležitost uplatnit se pracovním dostali především ti, kteří nemají kvůli úrazu dostudované středoškolské vzdělání. Přivydělat si ale mohou také pražští vysokoškoláci.

Vlevo Robin Beránek, vpravo Matěj Čechák

Osobní věci do obchodu přinesl například Karel Schwarzenberg, David Koller, Tereza Brodská, Jakub Kohák, Tereza Maxová a mnoho dalších známých osobností. Věci lze vybírat také v e-shopu, který byl otevřen souběžně s kamenným obchodem.

Projekt podpořila i radnice Prahy 1 sníženým nájmem. Prodejnu sponzorsky zrekonstruovala firma IMOS Brno, a. s. – závod Ostrava. (ii)

Pacienti bojují za své lázně: Nerušte naši VESNU

Dlouho se o tom jen šušalo, postupně však všechny spekulace získaly konkrétnější obrysy a zhruba od února letošního roku se staly realitou – existence Janských Lázní, zejména pak proslulé dětské léčebny VESNA, je ohrožena. Tato zpráva vyvolala nejen mezi pacienty, ale také zaměstnanci a příznivci lázní obavy a nejistotu. Jak to s lázněmi vypadá ve skutečnosti?

„Jestli nás ale náš hendikep něco naučil, pak je to nevzdávat se. A proto budeme za udržení Jánek bojovat ze všech sil,“ ujišťuje Adéla, jedna z dlouholetých pacientek lázní, jež se tam již od dětství jezdí léčit s mozkovou obrnou. O pozitivních účincích lázní jsou kromě Anny přesvědčeny i tisíce dalších lidí, kterým není osud dětské léčebny a areálu pro dospělé lhostejný. Svědčí o tom také celá řada podpůrných aktivit a akcí, jež spatřily světlo světa krátce poté, co se nad budoucností těchto populárních krkonošských lázní začala snášet mračna. „Na první poradě v únoru nám ředitel Roman Koudele řekl, že je situace vážná, ale není tragická. Uvedl, že lázně mají finance na pár měsíců, ale je stále šance, že z lázní bude ústav, což by nás zachránilo,“ popisuje počátky nejisté budoucnosti Janských Lázní jedna z dlouholetých zaměstnankyň, která nechtěla být jmenována.

Po několika týdnech však měla situace poměrně rychlý spád a v potaz tak přišly dvě možnosti – zeshlítnit podnik (v důsledku čehož by přišlo o práci 100 zaměstnanců, z toho 80 zdravotníků), anebo v brzké budoucnosti uzavřít dětskou léčebnu VESNU. „Ředitel Koudele se přiklonil k první variantě, na konci května byl však odvolán ze své

funkce“, objasňuje jeden ze zaměstnanců lázní, jež pracovní pozice byla v uplynulých měsících velmi reálně ohrožena.

Z pohledu pacientů, rodičů hendikepovaných dětí a dalších příznivců a podporovatelů lázní však nepřicházela v úvahu ani jedna z nabízených variant. Mnozí z nich měli na situaci totiž jednoznačný názor: Jedni z nich usuzovali, že aktuální situace je způsobena zejména novými indikačními seznamy. Jiní však připisují část viny také dnes již bývalému řediteli lázní, který se s komplikovanou situací zkrátka nedokázal vypořádat, a tak jeho odvolání kvitovali s radostí.

Počínání Romana Koudeleho však Iva Řezníčková, jedna z členek iniciativy Zachraňme VESNU, vidí takto: „Odvolání ředitele Koudeleho považují za špatný krok. Z mého pohledu se snažil udělat maximum. Ministerstvo zdravotnictví na jeho opakované žádosti o řešení situace ve státních lázních nereagovalo. Navíc o záměru uzavřít VESNU vědělo, a nic pro její zachování nepodniklo. Odvolání ředitele tedy vnímám jako trest za to, že veřejně informoval o problémech vzniklých kvůli špatnému indikačnímu seznamu.“

Madgalena Hanková

Ať však lidé diskutující o problému patřili do kteréhokoliv „tábora“, všechny bez rozdílu spojila v dubnu spuštěná petice, která byla adresovaná jednak vedení SLL Janské Lázně, ale také samotnému ministerstvu zdravotnictví. „Pokles v počtu klientů a propuštění zaměstnanců způsobí existenční problémy mnoha firem v Janských Lázních, které jsou na lázních existenčně závislé (ubytovny, restaurace, obchody, pizzerie). S touto situací se nehodláme smířit. Vesna byla, je a doufáme, že i bude jedna z nejlepších dětských léčeben pro hendikepované děti. Proto žádáme vedení SLL Janské Lázně a ministerstvo zdravotnictví, aby hledaly taková opatření, která povedou k zachování lázeňské péče pro děti v komplexu Vesna,“ uvádí v prohlášení petiční výbor zastoupený Hanou Pánkovou, Ivou Řezníčkovou a Lucií Langovou. Na této petici, jejíž platnost vypršela 15. června, se během necelých dvou měsíců sešlo na 21 500 podpisů. Další podpisy však byly nasbírány také na klasické papírové petici, takže obě petice budou doručeny na ministerstvo zdravotnictví a 25. 6. 2013 pak budou předány Senátu Parlamentu ČR s žádostí o jejich veřejné projednání.

Tím však boj za záchranu VESNY, považmo celých Janských Lázní, rozhodně nekončí. Důkazem budiž v první řadě občanská iniciativa Zachraňme Vesnu, jež měla původně podobu facebookovské skupiny, ale díky velkému zájmu jejích členů (momentálně má na této sociální síti bezmála 3300 příznivců) i médií byla následně přesunuta také na oficiální webové stránky (www.zachranmevesnu.cz). „Iniciativa se aktuálně stala také členem krizového štábu lázní,“ osvětluje I. Řezníčková. Tento krizový štáb sestává ze Svazu pacientů ČR, Společnosti C-M-T, Petičního výboru a občanské iniciativy „Zachraňme Vesnu“, Národní rady osob se zdravotním postižením ČR, Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR a z Lékařského odborového klubu – Svaz českých lékařů. Štáb si klade za cíl zamezit likvidaci českého lázeňství, upozornit na změny v indikacích, informovat veřejnost o aktuálním dění a jednat s odpovědnými orgány.

Svůj nesouhlas s aktuální situací kromě toho nahlas vyjádřilo zhruba 300 lidí, kteří

první červnový den dorazili na protestní akci, jež se odehrávala na tamější Kolonádě. Organizátoři Michal Šimůnek a Martin Dvořák k ní uvádí: „Cílem demonstrace bylo vliť pacientům i zaměstnancům lázní do žil trochu pozitivní energie, aby věděli, že nejsou sami a že za nimi stojí řada lidí.“ Významnou součástí demonstrace byla také diskuze s přítomnými hosty, mezi nimiž nemohl chybět ani ministr zdravotnictví Leoš Heger. Ministr veřejně přislíbil, že udělá maximum proto, aby bylo fungování dětské léčebny VESNA

Také nově povolany krizový manažer Josef Šimurda vyjádřil naději v lepší zítřky. Michal Šimůnek však uvedl, že i přesto problémy přetrvávají a nehodlá se nechat ukonejšit slibů: „Pokud jednání s novým ředitelem i s ministerstvem zdravotnictví nepřinesou zásadní změnu oproti stávajícímu stavu, jsme rozhodnuti znovu demonstrovat, tentokrát už v Praze před Ministerstvem zdravotnictví,“ shrnuje možné záměry v budoucnosti.

A jaká je aktuální situace v lázních? Janské Lázně získaly smlouvu na rehabilitační pobyty,

zachováno, a následně svůj slib ztvdil podpisem již zmiňované petice.

V rozhovoru pro časopis Můžeš komentuje ministr svůj postoj a poukazuje na nutnost fungování státních lázní reformovat. „Musí se věnovat hledání nových způsobů získávání pacientů, hledání nových služeb, zlepšení celkové ekonomiky. V žádném případě ani tým, který vede můj první náměstek a který má nalézt širší, dlouhodobé řešení, ani já osobně neuvažujeme o zrušení nebo privatizaci Vesny. Bohužel jsem neviděl v této situaci snahu minulého vedení léčebny řešit vše konstruktivně. Naopak vedení vypouštělo nejrůznější dezinformace, které pak zejména rodiče mohly znervóznit,“ uvedl.

kteří nejsou limitované na dobu tří týdnů, jak tomu je v tuto chvíli. Podle slov zaměstnanců se Šimurda na nedávné poradě vyjádřil, že bude zachována jak VESNA, tak léčebna pro dospělé, ovšem ta se bude ubírat spíše „komerčnější formou“, tudíž bude mít podobu wellness a rekondičních pobytů zejména pro zahraniční klientelu. „Počet lůžek se prý zredukuje přibližně o třetinu. 240 z nich bude určených pro děti a dalších 240 pro dospělé pacienty. Z těchto 240 lůžek má ale 170 z nich sloužit účelům rehabilitačním a zbylých 70 lázeňským,“ popsala pracovnice lázní. Nyní nezbyvá než vyčkávat, jak se s novou úlohou vypořádá ředitel Šimurda i celý tým léčebny.

Veřejnost stále podceňuje význam odstraňování bariér,

tvrdí odborník na mobilitu (nejen) vozíčkářů Petr Šika.

Je odborným asistentem na Fakultě zdravotnických studií Západočeské univerzity. O potřebách lidí s omezenou schopností pohybu a orientace přednáší i v Rakousku a Německu. Zřídil si firmu zaměřenou na odstraňování stavebních bariér. Své zkušenosti a odborné znalosti využíval předtím ve Sdružení pro životní prostředí zdravotně postižených, kde působil jako konzultant. Petra Šiku znáte i ze stránek Vozíčkáře: ke svým článkům psaným s trefnou nadsázkou dodává i výstižné fotky. Na veletrhu Rehaprotex, který se v květnu konal na brněnském výstavišti, vystoupil s přednáškou srovnávající podmínky pro pohyb vozíčkáře u nás a v zahraničí. Hned potom vznikl následující rozhovor.

■ O stavebních bariérách neúnavně píšete, přednášíte, jednáte, a to hlavně v severních, západních a jižních Čechách.

Vaše počínání mi přijde jako chvályhodný, udatný, ale zároveň poněkud marný boj s lidskou omezeností a hloupostí. I na vaši

přednášce bylo jasně znát, jak propastný rozdíl je mezi vozíčkářsky vhodným prostředím třeba v Japonsku a mizernou

Miloš Pelikán

situaci u nás. Co vás nejvíc motivuje k úsilí o likvidaci bariér?

Vychází to z mého životního názoru. Myslím si, že pro osvětu v téhle oblasti se dělá strašně málo. A to je škoda... Když už se mi podařilo získat patřičné vzdělání, znalosti a informace, tak je chci předávat dál. Tam, kam by se měly dostat: na stavební úřady, k projektantům, stavitelům či investorům.

■ Nepřipadáte si trochu jako donkichot? Zdálo se mi, že i tady na vaši přednášku přišli hlavně ti, kdo už nemusí být přesvědčováni o nutnosti odstraňovat bariéry.

Samozřejmě jsem zažil řadu zklamání. Já se téhle problematice věnuji dvacet let: projektuji bezbariérové úpravy, pokouším se přesvědčovat místní úředníky, aby jim věnovali větší pozornost. Nejvíc mi vadí často až cynické přezírání problému, které vnímám jako aroganci moci. Místo aby se veřejná správa snažila o zlepšení situace, ignoruje ji. V komunální samosprávě není výjimkou ani záměrné, až brutální obcházení legislativy

■ Vyvíjíte své aktivity sám, nebo ve spolupráci s nějakou neziskovkou?

Dělám to víceméně sám. Ale nebráním se jakékoli spolupráci, kterou už jsem navázal třeba s Ligou vozíčkářů. Jsem i členem České asociace paraplegiků a Asociace muskulárních dystrofiiků.

■ Na vaší přednášce mě nejvíc zaujaly informace o japonské bezbariérové toaletě. Bylo až neuvěřitelné, jaký komfort a jaké služby poskytuje: nejen oplach a osušení uživatele, ale dokonce i sklápěcí relaxační lůžko, provonění místnosti či malebnou zvukovou kulisu. Konstatoval jste, že takové WC bývá v lepších hotelech na mnoha místech v Japonsku. Myslíte, že se rozšíří v Česku?

Dozvěděl jsem se, že tahle elektronická toaleta už se u nás dá koupit. Propaguje se jako nadstandardní pomůcka, vhodná do velmi luxusního interiéru, ale její bezbariérovost se moc nezdržuje. Pořizují si ji zámožní lidé a některé hotely, které často mají zahraniční klientelu – hlavně hosty z Asie. Ti bývají z našeho běžného záchodu zoufalí, takže když si

tuzemský hotel pořídí „jejich“ WC, okamžitě získá velkou konkurenční výhodu.

■ **Nakolik je takové WC běžné v Japonsku?** Nedá se říct, že by elektronická bezbariérová toaleta byla úplně všude. Nicméně se tam rozšiřuje už deset let, takže se pro mnohé Japonce stává hygienickým standardem. Musím však upřesnit, že se zatím bavíme o modelu, který je vylepšenou variantou splachovacího záchodu běžného v anglosaských zemích.

Na mnoha místech je totiž běžný i tradiční typ toalety, který má blíž k asijsko-tureckému civilizačnímu okruhu. Člověk sedí na bobku, bezkontaktně, a používá takovou vaničku. Jde samozřejmě o bariérový záchod, který pro vozíčkáře nepřipadá v úvahu.

■ Prosadila se v Japonsku myšlenka, že je vhodné veřejné bezbariérové toalety pozamykat a lidem s postižením dát nějaký univerzální klíč? Nebo tam jsou záchody běžně přístupné komukoli a mezi lidmi převládá důvěra, že je nikdo nebude poškozovat?

Jsem dalek toho, abych ze sebe dělal znalce tamního prostředí. Ale není mi známo, že by Japonci toalety zamykali před většinou společnosti. Vycházejí z předpokladu, že i bezbariérový komfortní záchod má sloužit všem a že uživatel se bude chovat slušně a nic nepoškodí. Ještě chci dodat, že elektronická toaleta provádí i dezinfekci prostoru: když v ní nikdo není, automaticky tam proběhne okamžitá sterilizace. Takže uklízečka asi není moc zapotřebí.

■ U nás se prosazuje opačný trend. Vytípané záchody se osazují speciálními zámky a zdravotně postiženým lidem je nabízen euroklíč. Co si o tom myslíte?

Můj názor je jednoznačný a neměnný. Považuji euroklíč za chybu. Jedna věc je, že zřizování bezbariérových toalet vlastně financuje většinová společnost. A ve chvíli, kdy začnou fungovat, je zakázeme používat zdravým lidem. To samo o sobě je diskriminace.

Pak si myslím, že princip zakazování či příkazování je v současné době, kdy ztrácíme různé svobody na každém kroku, zbytečným dalším omezením. Když zakážeme používat bezbariérové záchody většině lidí, tak se problém jejich poškozování a znečišťování stejně nevyřeší. Protože i mezi vozíčkáři jsou vandalové či bordeláři.

■ Shodneme se na tom, že je zapotřebí, aby veřejné bezbariérové toalety v Česku přibývaly a aby byly opravdu uzpůsobené pro vozíčkáře s různým typem zdravotního postižení. Ale co dál?

Je to jednoduché, i bezbariérové toalety by prostě měly být přístupné všem. Protože jedinou možnou alternativou je celkové kultivování českého národa. Samozřejmě vím, že to je běh na hodně dlouhou trať. Ale žádné jiné řešení nevidím: formou zákazů dosáhneme jen toho, že jich bude přibývat

a nakonec bude spokojená jen malá část společnosti.

Trend by měl být opačný. Jestliže prosazujeme integraci menšiny do většinové společnosti, tak filozofie zavádění euroklíče jako restriktivního nástroje znamená popření této integrační snahy. Jinak řečeno, speciální klíč je selektivním opatřením: kdo ho nemá, je vyloučen z možnosti použít bezbariérový záchod. Vlastně jde o obrácenou diskriminaci, kdy jsou omezováni zdraví lidé.

■ Když si tak povídáme o toaletách, máte nějaký pozoruhodný poznatek z Evropy?

Nedávno jsem byl v Berlíně, kde jsem u Braniborské brány objevil přímo na chodníku nevelkou bezbariérovou toaletu. Dala se použít až po vhození 50 centů a byla uzamčená na euroklíč a taky na německý standardní klíč. Než jsem vstoupil dovnitř, bylo pro mě

nepochopitelné, proč je tam možné zvolit si jakési stranové otáčení. Pak jsem si uvědomil, že toaleta je umístěná na kruhovém podstavci a její malý vnitřní prostor je kompenzován právě tím, že ji člověk může nastavit tak, aby se do ní co nejlépe dostal. S tímhle pojetím jsem se nikde jinde nesetkal.

■ Kdybyste měl kouzelný prsten a mohl vykonat jeden zázrak pro vozíčkáře, co byste zvolil?

To je těžká otázka. Nejspíš bych jim daroval větší míru empatie zdravých lidí. Aby se k nim chovali s mnohem větší vstřícností než dnes... Domnívám se, že nepochopení většinové společnosti pramení z neinformovanosti. Ta je způsobena neexistencí priority, která by zdravé lidi nutila, aby se o vozíčkářích chtěli dovědět víc. Proto je mnozí nedokážou pochopit, nedokážou jim správně pomáhat, nedokážou ani docenit význam takové pomoci.

Když jsme například dělali jeden veřejný průzkum na naší fakultě, ptal jsem se lidí na počet osob se sníženou schopností po-

hybu a orientace v Česku. A zjistil jsem, že odhadují, že takových osob je desetkrát méně, než jich ve skutečnosti je. To má za následek, že mají tendenci podceňovat význam odstraňování bariér: vnímají to jako okrajovou věc užitečnou jen pro velmi malou část populace, která je navíc velmi drahá. Kdyby bylo ve většinové společnosti povědomí o tom, že se bezbariérové úpravy nedělají jen pro zdravotně postižené lidi, že z nich mají užitek i třeba rodiny s kočárkem nebo obtížně chodící osoby, určitě by se vozíčkáři cítili ve městech a obcích mnohem lépe.

■ **Na nutnosti změnit takto myšlení většinové společnosti je založena i mezinárodní organizace Design for All (česky Design pro všechny).**

Je to tak. Koncept designu vhodného pro všechny lidi, který se už dvacet let rozvíjí ve vyspělých zemích Evropské unie, jasně dokládá, že myšlenka komplexní dostupnosti veřejných míst přináší prospěch všem: jak lidem zdravým, tak lidem s postižením.

■ **Napsal jste zajímavou, u nás vyloženě průkopnickou knihu o historii ortopedického vozíku. Chystáte nějaký další titul?**

Pracuji na monografii o pohledu většinové společnosti na veřejné toalety. Domnívám se, že vývoj bude ve světě i v Česku směřovat k jakési unifikaci toalet, zcela v souladu s principy s konceptem designu pro všechny. Zřejmě přestane existovat klasické dělení toalet na pánské a dámské a místo něj budou zaváděny kabiny stejné pro obě pohlaví, samozřejmě s dostatečnou intimitou a samozřejmě bez bariér. A v takové „unisex“ buňce si každý člověk uspokojí své fyziologické i hygienické potřeby dle své představy. Mimořádně, naše legislativa už tohle umožňuje.

Uvedu jednu zajímavost. Udělal jsem si historický průzkum začínající u kadibudek u prvých zájezdních hostinců na konci středověku. Tehdy byl jeden jediný záchod někde na dvoře určený pro všechny personál i pro hosty, který se postupně přestěhoval dovnitř budovy. První splachovací toalety vznikly v Anglii počátkem 19. století a často byly označeny dvěma nulami, tedy bez rozlišení dle pohlaví. Podle mě vývoj půjde tímto směrem: bude vytvořena hygienická „uni“ buňka, která nebude mít nic společného s genderovým rozlišováním. A klidně v ní může být jak pisoár a bidet, tak pult pro přebalení dítěte a relaxační lůžko pro vozíčkáře.

■ **To je hezká představa, která mi ale připadá jako utopie. Zkusíte coby vizionář odhadnout, kdy se taková toaleta stane v Česku samozřejmostí?**

Myslím si, že do deseti let, protože výhoda, která bude s takovým WC spojená, bude velmi výrazná. Velká nákupní centra, lázeňská zařízení či hotely, které do toho budou investovat jako první, se stanou velmi atraktivními. Zákazníci se k nim jen pohnou... Zatím jsem tuhle vizi veřejně neprezentoval, ale bude samozřejmě pilířem textu, který připravuji.

GLOSA

Kdo má razítko, může všechno

„Pevné nervy vám přeji,“ řekl technik a strčil mi do ruky papíry k vyřízení nového elektrického vozíku.

Nechápala jsem. Vozík mi po sedmi letech vyřadili bez problémů, teď už jenom pár razítek od lékařů. Z toho jsem strach neměla, už sedm let je navštěvuji vždy a pouze na elektrickém vozíku a všichni ví, že bez něho bych se k nim ani nedostala. Tak je snad logické, že mi papíry k novému vozíku (když už mi starý dosloužil), potvrdí. Jde přece pouze o kus za kus. A chci pouze potvrdit svůj zdravotní stav a schopnost řídit elektrický vozík.

Protože můj oční lékař skončil a odstěhoval se, kdo ví kam, vzala jsem do rukou Zlaté stránky, telefon, sedla k internetu a pustila se do pátrání, kam se jako vozíčkář dostanu a kde ještě nové pacienty přijímají.

Reakce a odpovědi sester na druhém konci byly různé: „Běžte tam, kde vám to potvrzovali poprvé. Že se pan doktor odstěhoval? No tak to máte smůlu.“ Konec. Položila.

Další: „Žádné potvrzení vám nedám! Proč? Prostě nedám!“ Konec. Upozorňuji, že jsem ho nechtěla jen tak, ale po řádném zaregistrování se a vyšetření.

Zkusila jsem to tedy z opačného konce a začala jsem vysvětlovat, že nemám žádného očního lékaře, tudíž se chci zaregistrovat, nechat se vyšetřit a potom potvrdit papíry, že můžu řídit elektrický vozík... „Zaplatíte 500 korun a ani tak vám možná nic nepotvrdím, nebo potvrdím třeba za rok, ještě nevíme.“ Konec.

Zkusila jsem dál, tentokrát osobně. Tady mě v podstatě sestřička ani nepustila ke slovu a hned mi začala dělat přednášku o tom, jak to, že jedu sama na vozíku, že sama jezdit nesmím. Snažila jsem se jí vysvětlit, že i po úrazu jsem normální, jenom díky částečnému ochrnutí některých mimických svalů trochu hůř mluvím. Přikývla a mluvila pořád dokola, že nesmím jezdit sama. Že jsem nebezpečná pro všechny okolo. Mluvila pořádně nahlas, aby ji slyšeli všichni v čekárně. Jak se lidé po mně dívali a že brali rychle děti na klín, si asi umíte představit.

Tak jsem to tentokrát vzdala já a se slzami v očích odjela domů.

Za dva dny plná síly a odhodlání vyrazila jsem pro změnu pro svalový test. Právě jsem ukončila dvouměsíční rehabilitaci, kterou absolvuji každým rokem na stejném rehabilitačním oddělení, tak to nebude problém, domnívala jsem se. Aspoň tady.

„Já nemám čas, to musíte za sestřičkou na kineziologii,“ uslyšela jsem jako první odpověď na svou žádost o svalový test. Tak jsem vyrazila za druhou sestrou.

„Ale to musíte zpět, to vám musí udělat sestra, co vás cvičila.“

„Přehazujete si mě jako horký brambor,“ bránila jsem se. „Proč?“

Odkázali mě na doktora. Pokus to byl dobrý, ale nevyšel jim. Vím totiž, že svalový test vždy dělá rehabka, nikdy ne doktor. Tak mě pro změnu poslali na ambulanci, kde se mě chtěli zbavit tím, že na to potřebuji spoustu papírů.

„Všechny mám,“ řekla jsem s úsměvem.

„Kdo vám je dal? To musí být speciální, s potvrzením mnoha lékařů.“

„Potvrzení od doktorů vyřizují.“

Tak mi dali termín za tři týdny. Až prý aspoň nějaké razítko budu mít. Ale kde ho vzít, když nikdo nechce začít?

Jen můj neurolog nad těmito reakcemi nevěřičně kroutil hlavou a bez problémů mi jak diagnózu, tak moji schopnost řídit elektrický vozík potvrdil. A prolomil tak pověstnou smůlu – na rehabilitaci mi svalový test udělali s úsměvem, našla jsem oční, která mě vlídně přijala, vyšetřila, potvrdila... Jenom to chtělo to první razítko!

Věra Schmidová

V duchu oblíbených akcí dva v jednom vám v této rubrice představíme hned dvě dámy, které jsou ve svém oboru úspěšné a které mohou být inspirací nám všem. Obě se s hendikepem a se vším, co do života tělesné postižení přináší, setkávají každý den. Obě žijí tím, co dělají, obě odpočívají zase jen prací, obě nacházejí radost v tom, když můžou někoho něco naučit a předat mu nové dovednosti a znalosti. Každá však trochu jinak. Posudte sami.

Paní učitelko, zatrubte nám!

Když se děti rozdovádí, stačí zatrubit na klakson vozíku. Když je potřeba rozdat sešity, zvládnou to prvňáčci sami a navíc je to i baví. Pak už jen nájezd do budovy školy a paní učitelka může začít hodinu angličtiny. Barbora Šafaříková učí na Základní škole v Hořicích. Má svalovou atrofii a rodiče si ji pochvalují ne pro její odvahu, ale pro úroveň znalostí, které díky ní jejich děti získávají.

Barbora vyučuje angličtinu na Základní škole v Hořicích zatím jen jako kroužek – dvě hodiny týdně. Malý prostor k úspěchu? Kdepak, děti si paní učitelku oblíbily. „Vždycky, když přijedu do školy, tak jáásají: Jééé, paní učitelka! Vůbec neřeší, že jsem na vozíku. Samy si chystají židličky do kroužku, odklidí

základům slušného chování by si mohli přát všichni ředitelé základních škol. Učitelský sbor v Hořicích si Barboru vyhledal sám. Stačilo vyrobít rampu k bočnímu vchodu a získal tak nezastupitelnou posilu pedagogického týmu. „Rodiče chtěli, aby se na škole učila angličtina. Paní zástupkyně si vzpomněla

žitivní zkušenosti mladá pedagogožka.

Za pomyslnou učitelkou katedru se dostala přes cizí jazyky, které od studií na vysoké škole doučuje. Jejím soukromým žákům je 5–50 let. Pro ty mladší, pro děti od 4. do 8. třídy, organizuje i letní kurzy, které už jsou letos beznadějně obsazené. „Odmala se učím angličtinu, na obchodní akademii jsem začala s němčinou. Rodiče mi také sháněli soukromé učitele, protože v tom viděli příležitost. Měli pravdu. Jsem v jednom kole,“ uvažuje učitelka.

K tomu, aby si Barbora udělala z doučování živnost, ji inspirovala kamarádka se stejnou diagnózou. Ta se zaměřuje na výuku ve firmách. Báře ale učarovaly děti se svou bezprostředností. I proto od září nastupuje na druhou školu, kde bude vštěpovat základy angličtiny prvňákům a druhákům. I když je to pro člověka se svalovou atrofií vyčerpávající práce, těší se.

Na odpočinek Báře moc času nezbyvá. Učí od neděle do čtvrtka, připravuje se na hodiny, ve volných chvílích navíc přednáší na různých konferencích o létání s elektrickými vozíky, o svých zkušenostech s různými zeměmi a různými leteckými dopravci. „Vracím se tak i ke svému původnímu vzdělání. Studovala jsem Cizí jazyky pro cestovní ruch a Management cestovního ruchu. Cestování je mým velkým koníčkem,“ přiznává. Jejím snem je podívat se do Londýna. Jak jinak, vždyť láska k angličtině, k cizím jazykům i k dětem z ní udělala paní učitelku, na kterou si bezesporu její žáci vždy vzpomenu, když budou na otázku „Do you speak English?“ odpovídat sebejistě „Yes, I do.“

Aneta Vidurová

mi cestu, když potřebuji projet, jsou to zlatíčka,“ směje se Bára. Občas jí v hodinách pomáhá maminka, když je potřeba něco napsat na tabuli nebo jinak asistovat, ale děti si přý dokážou v leccems poradit samy.

Tak přirozenou cestu k integraci a k výuce

na mě – ví, že doučuji jazyky soukromě. Máme zatím výborné zpětné vazby i od rodičů, i když někteří byli ze začátku zaskočení. Jeden tatínek se přišel podívat do kroužku, protože nevěřil svému dítěti, že jeho učitelka je na vozíku. Byl mile překvapen,“ líčí své po-

Namísto módních směrů určuje směr rehabilitaci a ergoterapii

Fyzioterapeutka a ergoterapeutka Zdeňka Faltýnková se více než 30 let věnuje problematice spinálního poranění. Autorka mnoha odborných publikací (například Desatero moudrého vozičkáře) a edukačních filmů byla v prosinci loňského roku oceněna cenou ministra zdravotnictví ČR za práci ve prospěch zdravotně postižených občanů.

Bývá také označována za matku koncepce rehabilitačního programu spinálních pacientů. Více jak dvacet let seznamuje s problematikou poškození míchy studenty a věnuje se poradenství v rehabilitačních ústavech a na spinálních jednotkách. Po ukončení profesní kariéry v Centru paraple pracuje od června 2011 v České asociaci paraplegiků – CZEPA. Vedle toho je i členkou několika odborných společností. Pro časopis Vozičkář nově připravuje i seriál a tipy týkající se trávení a správného vyměšování lidí s úrazem míchy.

■ Co vás čeká v nejbližší době?

Vedle toho, že pořád něco píšu, natáčíme video, odpovídám na dotazy v poradně či jezíme za klienty do terénu, organizujeme také

pravidelná regionální setkání vozičkářů. V létě nás čeká organizování multioborové konference s benefičním charakterem. Výtěžek půjde na nákup nového vozíku pro spinální jed-

notku. Z prvních dvou setkání dostala nový vozík motolská a ostravská jednotka, letošní konference se bude konat 4. října ve Vratislavicích ve prospěch liberecké spinální jednotky.

Jindřiška Jelínková

■ Jak jste se vy, taková drobná žena, k této fyzicky namáhavé práci dostala?

Zajímala jsem se hodně o módu, šila jsem si, chtěla jsem být módní návrhářka. Na oděvní průmyslovku jsem ale neměla šanci se bez protekce dostat a protekci jsem nechtěla. Maminka byla zdravotnice a v nemocnici byla také rehabilitace, k čemuž patřila i ta ergoterapie, kde jsem mohla uplatnit svoji šikovnost a zručnost. Vystudovala jsem tedy gymnázium a nástavbu, obor rehabilitační pracovník. První zaměstnání jsem našla v Praze na rehabilitační klinice rovnou u profesora Vladimíra Jandy, který tady obor rehabilitace spolu s jinými zakládal. Obor jsem zůstala věrná. Celý život se věnuji jak fyzioterapii, tak ergoterapii.

■ Vyдалa jste už několik brožur, radíte vozíčkářům s jejich problémy. Jak vznikalo vaše Desatero moudrého vozíčkáře?

Nejdřív jsem za pomoci kolegů i z řad vozíčkářů napsala první publikaci Paraplegie a tetraplegie, pak vyšla velká publikace Cesta k nezávislosti po poškození míchy, vydaná Svazem paraplegiků. Spolu s kolegy z naší klinické zájmové skupiny jsme pod UNIFY ČR vydali v pořadí třetí brožuru Jak na to doma, v které je rozpracováno mé oblíbené téma o přesunech, a chystáme brožurku o cvičení pro paraplegiky a tetraplegiky. Čtvrtou je Desatero moudrého vozíčkáře a pátou Vše okolo tetraplegie, obě vydané naší organizací. Všechny publikace jsou psány tak, aby byly užitečné pro klienty na vozíku i studenty. Asi mám v sobě někde zakódováno to, že musím pořád něco sepisovat. Prý to mám zděděné po mé praradě. Už jako malá jsem pořád něco sepisovala a vymýšlela pohádky.

■ Natáčíte také instruktážní DVD, co připravujete v nejbližší době?

Edukačních DVD na různá témata vyšlo už dvacet, teď natáčíme v Kladrucech druhý díl cvičení ve vodě, které budou moci provádět postižení buď sami, nebo s asistentem. Dalším velkým tématem, kterému se věnujeme

ve spolupráci s doc. MUDr. Igorem Čižmářem, Ph.D. z Fakultní nemocnice v Olomouci, jsou šlachové transfery.

■ Co to jsou šlachové transfery?

Zjednodušeně řečeno, vezme se šlacha z aktivního svalu a připojí se na šlachu ochrnutého svalu. Člověk začíná dělat pohyb, který předtím ztratil. Je to úžasná věc, která se u nás dělá víc jak devět let, ale v zahraničí se provádí třicet let. Protože postižení nemají představu, jaké to je a co to přinese, chtěla jsem natočit film i k této problematice, abych mohla zájemcům přímo ukázat, o co jde. Dělal jsem i dotazníkovou akci a máme pozitivní zpětné reakce.

■ Je to náročná operace?

Je, ale nejtěžší je na tom rozhodnout se jít do toho. Někteří do toho jdou hned, někteří váhají i několik let. Po operaci a rehabilitaci dokážou lidé třeba vytukat telefonní číslo nebo si něco zapsat, sami se vycévkovat. To by předtím nedokázali. Za těch devět let eviduji tak třicet pět operovaných. Chce to trpělivost, protože výsledky nepřicházejí hned, ale až tak po roce. Musí se hodně trénovat, rodina i blízcí musí pomáhat. Pacient potřebuje přechodně více asistence, ale výsledek pak stojí za to.

■ Co byste doporučila vozíčkářům a vůbec třeba seniorům, jak cvičit, co dělat, aby byli v kondici?

Rozhodně bych doporučila cvičení ve vodě.

Nejenom plavat, ale cvičit třeba s pomůckami. Je dokázáno, že aquaterapie je velmi prospěšná. V stáří nemáme takovou stabilitu, špatně vidíme a je větší nebezpečí pádu. Právě cvičení ve vodním prostředí je velmi přínosné. Moc se přimlouvám také za posilovací a korekční cvičení s gumami nebo overbally, se kterými se dá dobře protahovat, posilovat a cvičit stabilitu.

Motren

Český výrobce léčebných pohybových přístrojů Kalpe

Rotren

Rotren Solo

Léčba s přístroji Motren - Rotren
snižuje výskyt křečí, zlepšuje hybnost a zamezuje stuhlosti, podporuje krevní oběh a srdce, zvětšuje objem svalové hmoty a omezuje bolestivé symptomy

Přístroje jsou podporovány elektromotorem a umožňují pasivní i aktivní cvičení dolních a horních končetin.

- záruční doba 3 roky = vysoká kvalita, krátká dodací lhůta
- pomůžeme Vám s financováním nákupu přístroje
- vyzkoušejte přístroj zdarma u Vás doma
- nejnižší ceny na trhu! přístroje od 7.985,- Kč včetně DPH

Výroba, prodej, půjčovna a servis pro ČR a SR

Motren Duo 1

Kalpe - Ke Kapličce 193, 252 41 Dolní Břežany - Praha Tel: +420 241 910 688, Mob.: +420 737 289 275 www.kalpe.cz E-mail: kalpe@volny.cz

Strava a vyměšování lidí s poškozenou míchou

1. díl: Úvod do problematiky aneb Co všechno obnáší „esděčko“

Když mě redakce *Vozíčkáře* poprosila o sérii článků na téma správného stravování a s ním úzce souvisejícího kvalitního vyměšování, neváhala jsem i při svém pracovním nasazení ani chvíli. Vždyť mi ho nynější kolegyně v České asociaci paraplegiků Hana Sixtová pomáhala zpracovat před více jak deseti lety. Od té doby jsou texty uloženy jen v počítači a myslím, že je to škoda. Tehdy mě inspirovala brožurka jedné americké organizace paraplegiků o zácpě a souvisejících problémech lidí se spinálním poraněním a také problémy se stolicí mých klientů v Centru Paraple.

Co je „esděčko“? Jde o vozíčkářský slangový termín pro den, kdy má paraplegik či tetraplegik „naplánovánu“ stolicí. Tento vyměšovací akt může trvat i několik hodin a vozíčkář s ním musí počítat při zvažování minimálně týdenních aktivit. SD tedy znamená s...ci den a kolem uspokojivého „bobku“ se točí aktivní život mnohého vozíčkáře.

Za normálních okolností každý z nás ví, která potravina či nápoj nás prohání, nadýmá či ztěžuje vyměšování. Proto si dáváme pozor zejména před delší cestou na to, co pijeme a jíme, aby nás nepřekvapila nepříjemná situace v dopravním prostředku nebo v místech, kde není nablízku toaleta. A to nepotřebujeme toaletu bezbariérovou jako člověk na vozíku...

Jak vypadá a jak funguje trávicí ústrojí

Skládá se z trávicí trubice (dutina ústní, hltan, jícen, žaludek, tenké a tlusté střevo) a žlázových orgánů (slinné žlázy, slinivka břišní, játra). Toto ústrojí zpracovává potravu mechanicky a chemicky. Trávení je proces, při kterém se jednotlivé části potravy přizpůsobují tak, aby je organismus mohl využít. Při mechanickém zpracování se potrava rozmělnuje, hněte a promíchává s trávicími šťávami, především v žaludku. Při chemickém zpracování se různé části potravy převádějí v takovou podobu, aby se mohly vstřebat a aby je organismus mohl dále použít podle svých potřeb.

Vylučování žaludeční šťávy probíhá pod nervovým a chemickým vlivem v několika fázích (reflexní, žaludeční, střevní). Žaludeční trávenina postupuje do tenkého střeva, kde se vstřebávají důležité živiny. Pak je peristaltickými pohyby obsah posouván do tlustého střeva, kde se vstřebává převážně voda, čímž se stolice zahušťuje. V tlustém střevě také probíhají vlivem mikrobiální flory kvasné (cukry) a hnilobné (bílkoviny) procesy. Stolice je formována a hromadí se v ampule (rozšířené části konečnicku nad řitním kanálem).

Barva stolice je dána rozpadajícími se žlučovými barvivy podle toho, co jíme (borůvky, špenát atd.), konzistence je dána obsahem vody. Tato funkce střeva nepodléhá naší volní kontrole, nýbrž autonomnímu (vegetativnímu) nervstvu, podobně jako dýchání. Pokud střevo nefunguje správně, vnímáme nepříjemné, až bolestivé pocity v břišní du-

tině. Ve skutečnosti však vnímáme náplň ampuly: čidla ve střevní stěně nám při určité náplni dávají signál přes míchu do mozku o potřebě střeva vyprázdnit a naopak mozek vyšle informaci k uvolnění svěračů. Někjaký čas jsme schopni aktivním sevřením svěrače stolicí zadržet a najít toaletu – ale jen po určité urgentní mez, kdy svěrač samovolně povolí a „bláto je na hříšti“ se vším všudy. A my se musíme, pokud možno bez asistence, umýt a převléci.

Funkce míchy v lidském těle

Mícha probíhá míšním kanálem tvořeným těly 32 obratlů. Mezi jednotlivými těly vychází 31 párů míšních nervů zvláště pro nervové zásobení pravé a levé poloviny těla. Periferní nervy senzitivní informují míchu prostřednictvím receptorů-čidel v kůži a ve vnitřních orgánech o tom, co tělo cítí. Mícha přenáší informaci do mozku, ten ji zpracuje a motorickým nervy vyšle míchou rozkaz svalům k vykonání určitého pohybu. Mícha je vlastně jakousi přepojovací stanicí a je také reflexním centrem.

Důsledky poškození míchy

Když dojde k poškození míchy (míšní lézi), je porušena její funkce a informace o tom, co tělo cítí, se nedostanou míchou k mozku. Také informace, které mozek vysílá, nemohou projít poškozenou částí míchy ke svalům a řídit tak chtěný pohyb, včetně ovládní svěračů. Pro vozíčkáře je tedy problémem vůlí ovládané močení, stolice, sexuální funkce, porucha citlivosti na tlak, teplo, chlad a bolest. Změny jsou ve svalovém tonu (napětí), v regulaci vazomotoriky (středění průsvitu cév) a krevního tlaku.

Jaké jsou celkové následky poškození funkce míchy, to záleží na mnoha faktorech: především na výšce a rozsahu míšní léze, na věku, osobnosti, způsobu života, psychickém stavu a rodinném zázemí. Ochrnutí a další poruchy funkce těla vnímá každý člověk zpočátku jako katastrofu. Díky velmi kvalitní a komplexní léčbě a rehabilitaci v rámci spinálního programu v České republice jsou však zdravotní důsledky i komplikace minimalizovány a osoba s poškozením míchy může žít plnohodnotný život.

Pokud člověk po poranění míchy ztratil schopnost vůlí ovládat pohyby a nic necítí pod místem léze, je poškození míchy úplné (transverzální léze míšni). Jestliže jsou nějaké formy čítí nebo vůlí ovládané pohyby aspoň minimálně zachovány, pak je léze částečná. Rehabilitace střevní činnosti je vždy individuální.

Trénink pravidelného a uspokojivého odchodu stolice může být ztížen komplikacemi, jako jsou dekubity, stavy autonomní dysreflexie, heterotopické osifikace v oblasti kyčlí, spasticita a záchvatovitě spasmus, ortostatické kolapsové stavy, fyzické bolesti a samozřejmě zácpa. Na tyto komplikace se zaměříme v jiném dílu seriálu.

Vliv míšní léze na funkci střev

Po poškození míchy dochází k takzvané neurogenní střevní dysfunkci a v závislosti na lokalizaci léze existují dva typy poruchy střevní činnosti.

- Poškozením míchy nad křížovými míšními segmenty vzniká horní **spastický typ střevní poruchy – reflexní střevo**, kdy je zachováno spojení mezi míchou a střevem, ale nelze vůlí uvolnit zevní svěrač. Tento typ střeva má tendenci k zácpě. Reflexní činnosti míchy lze využít pro rehabilitaci defekace a kontinence. K vyvolání defekace je potřeba zevních podnětů, kterými obvykle jsou bisacodylové čípky zhotovené na recept v lékárně, čípky Dulcolax za přímou platbu nebo miniklyasma (chemická stimulace) a podráždění svěrače prsty pro jeho uvolnění (mechanická stimulace). Cílem je měkká formovaná stolice a vyprazdňování nejdéle jednou za 3 dny.
- Poškození míchy u úrovni křížových segmentů S2–S4 a pod nimi má za následek vývoj **dolního areflexního typu střevní poruchy – chabého střeva**, kdy chybí míšní peristaltický reflex a průchod stolice je velmi pomalý. Stolice je vysoušena, jsou sklony k zácpě a je riziko inkontinence kvůli ochablému zevnímu svěrači. Proto je nutné střevo, respektive konečník často a pravidelně vyprazdňovat vytlačněním pomocí břišních svalů nebo ručním vybavením stolice, pokud nevyjde spontánně. Cílem je tužší formovaná stolice a vyprazdňování jednou či dvakrát denně.

Možné komplikace defekace

Při reflexním střevu:

- bolestivé vyprazdňování provokující spasmus
- neplánovaný odchod stolice v mezidobí
- hemeroidy
- krvácení z konečnicku
- autonomní dysreflexie

Při chabém střevu:

- krvácení z konečnicku při tvrdé kulovité stolici
- meteorismus („zaražené větry“)
- ileus (ucpání střev)
- průjem
- inkontinence

Zdeňka Faltýnková
e-mail: faltynkova@czepa.cz
telefon: 607 453 501

Zdeňka Faltýnková

Vysvětlivky

Autonomní dysreflexie: nebezpečný vysoký tlak při rozšíření střeva při poruše funkce vegetativního nervstva

Heterotopická osifikace: zvápenatění měkkých tkání

Ortostatické kolapsové stavy: kolapsové stavy, až omdlení z důvodu nízkého tlaku při změně polohy

RUČNÍ OVLÁDÁNÍ NA MÍRU
individuální úpravy automobilů

VLASTNÍ KONSTRUKCE, VÝROBA A VÝVOJ

**Nakladač vozíku do odsuvných dveří - oceněný exponát
na veletrhu Reahaprotex 2013 v Brně**

Vlastní odtahová služba
Technici s dlouholetou praxí
Špičkově vybavená dílna

Osobní přístup v takřka rodinném prostředí firmy

Tel. / mob.: +420 321 781 363 / +420 608 977 274
Provozovna: Bambousek 664, 281 26 Týnec nad Labem
E-mail: malina@rucniovladani.cz
www.rucniovladani.cz

Zastoupení pro Slovensko - použijte shodné kontakty

NUOVO CAFFÈ
if you love coffee

děláme
s úsměvem
nejen kávu

NUOVO CAFFÈ s.r.o.

Prodejní a předváděcí centrum | Obůrky 4a, Brno-Medlánky
tel.: 549 273 013 www.napojoveautomaty.cz

 DMA
K O M P E N Z A Č N Í P O M Ů C K Y

ELEKTRICKÉ SKÚTRY

Využijte možnosti bezplatného vyzkoušení naším specialistou

maximální rychlost: 8 km/h
maximální dojezd: 10 km
maximální stoupavost: 8°
baterie: 2x12 V / 12 Ah
výkon motoru: 250 W
průměr kol: 19 cm
světlá výška: 4 cm

12 960 Kč
původní cena 26 600 Kč

cena je uvedena s DPH

Vispa 3

Společník nejen do nákupního střediska

maximální rychlost: 12 km/h
maximální dojezd: 40 km
maximální stoupavost: 12°
baterie: 2x12 V / 50 Ah
výkon motoru: 700 W
odpružená kola: 29 cm
světlá výška: 11 cm

45 000 Kč

cena je uvedena s DPH

Deluxe

Absolutní bestseller posledních let

maximální rychlost: 15 km/h
maximální dojezd: 37,5 km
maximální stoupavost: 12°
baterie: 2x12 V / 50 Ah
výkon motoru: 700 W
odpružená kola: 32 cm
světlá výška: 12,5 cm

45 500 Kč
původní cena 65 000 Kč

cena je uvedena s DPH

Cadiz

Komfortní outdoorový specialista

maximální rychlost: 18 km/h
maximální dojezd: 65 km
maximální stoupavost: 12°
baterie: 2x12 V / 100 Ah
výkon motoru: 700 W
odpružená kola: 38 cm
světlá výška: 15 cm

85 000 Kč

cena je uvedena s DPH

Elite

Vlajková loď, Ferrari mezi skútry

WWW.DMAPRAHA.CZ

Centrála a distribuce DMA Praha s. r. o.

Kunice 207, 251 63 Strančice, tel.: 323 610 610, fax: 323 664 335
e-mail: dmapraha@dmapraha.cz

The Tap Tap zahájili festival ve výšce 28 metrů

Ocelová obloha a déšť nezahájily sobotní ráno 4. května zrovna povzbudivě. Bylo však jedno místo v Praze, které navzdory počasí pulzovalo energií – festival Pojď dál, jehož organizátor kapela The Tap Tap zvolila netradiční začátek. Ve výšce 28 metrů, s notnou dávkou adrenalinu v krvi, s vozíkem i s odvahou při slaňování z Kongresového centra. Atmosféru doplnily rytmy bubenické kapely Tam tam Batacada, jejíž radost a tanec jsou vyloženě nakažlivé... Akce se konala u příležitosti výročí sta let od založení Jedličkova ústavu.

V jedenáct hodin se u Kongresového centra sešly desítky diváků, známých a kamarádů. Přišli podpořit vozíčkáře, kteří se rozhodli překonat hranu budovy a v lanech, s přilbou a pevným jištěním se spustit dolů. „Ten převis, ten moment, kdy člověk se člověk dostane za hranu budovy, byl nejsilnější,“ popsal hromadě přítomných novinářů Tomáš Pik, absolvent JÚS, nyní zaměstnanec cestovky Bezbatour. Na čtyři slaňující vozíčkáře byla upřena pozornost diváků i médií. Bubeníci burcovali k fandění, a tak vozíčkáři přistáli na pevné zemi vždy za bouřlivého aplausu.

Následně se celý průvod v čele s bubeníky odebral do areálu Jedličkova ústavu, kde už to vonělo všelijakými dobrotami z různých koutů světa. Pódium, na kterém postupně vystoupila zmíněná kapela Tam tam Baracuda, Čechomor a následně i organizátorská The Tap Tap, která zde pokřtila svou novou desku s názvem Moje volba, už bylo připraveno. Mraky protřhlo odpolední slunce, rozkvetlé stromy v areálu Jedličkářny příjemnou jarní atmosféru ještě umocňovaly. Návštěvníci si

s kelímky a papírovými tácky posedali na trávu a pravá festivalová zábava mohla začít. (ata)

Respekt pobaví a upozorní na rizika nebezpečné jízdy

V Rehabilitačním ústavu Kladruby se v sobotu 27. července uskuteční setkání s přílehavým názvem Respekt. Na tamním fotbalovém hřišti se pošesté setkají ti, pro něž se stal životní láskou i osudem motocykl. Akce má za cíl propagovat správné chování na silnici a upozornit na rizika bezohledné jízdy.

Nápad dostala Šárka Foxová, tamní rehabilitační pracovnice. „Zrovna začínala letní sezóna a my každý den slyšeli, že zemřel další motorkář. A s každou zprávou o těžce zraněném člověku víme, že se s ním brzo se-

přišlo nevhodnější slovo respekt,“ vysvětluje Foxová.

Dosavadní ročníky přilákaly stovky lidí. Kladrubského srazu se účastní i bývalí pacienti, zástupci motorkářských klubů a vozíčkáři, kteří jezdí na motorových čtyřkolkách. Jednodenní Respekt však není jen o bezpečnosti a ohleduplnosti na silnicích. Patří k němu i fotosoutěž, závod v jízdě na handbiku, kaskadérská motoshow, lezecká stěna

tkáme u nás,“ říká. Nejčastější příčinou nehody je rychlá jízda, nezvládnutí stroje a přecenění vlastních schopností, ale na vině bývají i řidiči automobilů. „Chtěli jsme proto udělat preventivní akci, která by lidi inspirovala, jak se mají na silnicích chovat. A pro název nám

nebo koncerty. Program začne v 10 hodin, v pravé poledne vyrazí motorkáři na spanilou třicetikilometrovou jízdu.

Zajištěno je celodenní pečené, smažené, slané i sladké občerstvení a nealkoholické nápoje. Vstupné je dobrovolné. Aktuální informace i fotogalerie a videa z předchozích ročníků lze najít na stránkách www.keep-respect.cz. Na dotazy odpoví Štěpánka Foxová na telefonu 724 294 051.

(mp)

Osobní asistenti - vojáci na poli sociálních služeb

Na začátku služby, kterou dnes označujeme jako osobní asistence, stála partička tělesně postižených studentů z univerzity ve Spojených státech, kteří sami sebe označovali jako Rolling Quads (Valící se kvadrouti). Tento spolek neortodoxních vozíčkářů se dal dohromady v roce 1972, v době hippies, kdy se slovo svoboda stalo posvátnou mantrou celé jedné generace. Svoboda přijmout výzvy i odpovědnost, poznávat věci, tvořit vztahy, dělat chyby a prožít život co nejvíce podobný životu běžných lidí. Založili tedy hnutí Independent Living, které se později rozšířilo do celého světa. Základní myšlenkou tohoto hnutí byla svoboda rozhodování o svém životě, navzdory fyzickému hendikepu, což je ale přímo závislé na spolehlivé asistenci. A tak se z kamarádů pomalu rodili první profesionální asistenti.

Pokaždé, když se s někým bavím o osobní asistenci, neopomenu se nikdy zmínit, že považuju osobní asistenci za druhou nejin-timnější službu – hned po prostituci. Je v tom kus nadsázky, ale v zásadě to platí. Suchá definice praví, že osobní asistence je služba řízená klientem. Tedy asistent by měl být pouhým profesionálním vykonavatelem vůle, jak zní ona obligátní věta, má být klientovi rukama a nohama. Z vlastní zkušenosti ale vím, že to prakticky není možné. Málokdo se dostane klientovi tak blízko, jak právě osobní asistent. Vztah k asistentovi je už svým označením „osobní“ o moc jiný než například k instalatérovi, který vám sice také poskytuje drahocenné služby, ale jen málokdy bývá u toho, když močíte.

Důvěra především

Osobní asistent, ať chce nebo nechce, totiž doslova prožívá kus života se svým klientem, a proto o vás ví téměř vše. Ví, co je pro vás důležité, kdy máte jakou náladu, co vás deptá, na čem ujdíte, čeho se bojíte, jak moc pijete, koho milujete, jakým slabostem podléháte, za co utrácíte. Mnohdy musí jít až na dřevň vaší osobnosti a může vás tak znát lépe než mnozí blízcí. Myslím, že zrovna to je krása i prokletí této profese. Absolutně zásadní na tomto vztahu je důvěra. Je velice těžké nepodlehnout pokušení a svěřené informace nešířit dál, proto jedna ze základních vlastností dobrého osobního asistenta je diskretnost. Vzpomínám si, že při jedné službě má asistentka vymetla zpod křesla dávno zapomenutý kondom a taktně to přešla, načež jej v tichosti odklidila. Často se stává, že je asistent brán okolím téměř jako člen rodiny, je zván na rodinné akce, svatby, pohřby. To je jeden z důvodů, proč je osobní asistence tak psychicky náročná. Nemůžete být pouze mechanickým nástrojem, ale vzhledem k povaze služby je nezbytné být zároveň i partnerem.

Tento vztah ale není ani v nejmenším jednostranný, jak by se při pohledu zvenčí mohlo zdát. V ideálním případě je rovnocenným, vzájemně se obohacujícím vztahem. Udělal jsem mezi svými asistenty takový

malý průzkum a zjistil jsem překvapivé skutečnosti. Položil jsem jednoduchou otázku: „Proč děláš tuto práci?“ Většinu z nich tato otázka zarazila. Po krátké odmlce zpravidla odpověděli: „Kvůli klientům.“ Mají rádi lidi, kterým pomáhají, a vyhovuje jim, že asistence je silně kontaktní sport. Jsou to větší dobrodružné a tvořivé národy, pro které je důležité dělat práci, při níž vidí, že má opravdový smysl. Líbí se jim výzvy, mají rádi změnu a pohyb a na své práci milují, že nikdy přesně neví, co je čeká. To, co je pro mnoho vrstevníků tajným snem (najít si někde zašité místečko u papírů v kanceláři), je pro ně noční můrou. Často slyším, jak moc se od svých klientů učí. Jsou pro ně příkladem, jak zvládat bolest a bezmoc, jak se nenechat odradit malichernostmi života. Jsou pro ně důkazem, že lidská mysl stojí nad tělem a zvládnout se dá téměř vše. Neméně hodnotné jsou i jiné dovednosti, které můžou během služby nabýt. Můžou se naučit vyčistit akvárium, uvařit kávu na italský způsob nebo zjistit, jak si urychlit práci na PC díky klávesovým zkratkám. Mnohý asistent se prakticky seznámil s drobnými údržbářskými pracemi a snad každého jednou potkala oprava píchlého kola na vozíku. Znáám asistenta, který se naučil vařit jen proto, že ho k tomu přinutili jeho mlsní klienti.

Občas to skřípe

Osobní asistence má však i svá nemalá rizika. U mladých pracovníků je to většinou přílišné nadšení, z čehož plyne přímá úměra k hloubce pádu v podobě syndromu vyhoření. Mnoho asistentů si stěžuje na to, že tak intenzivně prožívají život někoho jiného, že už jim nezbývá energie na žití toho svého. Pro mnohé může být také nepříjemné časté cestování přečpanými hromadnými dopravními prostředky. Nežádá jsou také nuceni do činností, které by normálně nikdy nedělali a kterých se štítí. Pro vegetariána může být problém rozporcovat maso, pro principiálního nekuřáka vyčistit vodní dýmku. Co je ovšem největší hrozbou, je problémový klient. V zásadě se jedná o lidi nevyrovnané se svým postižením, kteří si svůj vzték na celý svět ventilují právě na asistentech. Pobavila mne příhoda, kdy při nákupu jeden klient schválně vjžděl lidem na nohy. Když se nebhohou obětí stala i temperamentní paní s holí, neváhala a útočnicka jí přetáhla. Jsou to lidi, co si neuvědomují, že asistent není jejich sluha, ale partner. Taková služba, kde jen vlezete do dveří, už se místo pozdravu sesypou tři příkazy, a když jeden splníte, čeká jich dalších dvacet, bývá velice vyčerpávající. Takoví lidé se snaží asistenta co nejvíce vycucnout v domnění, že mají na to právo, protože ho platí. Nebojí se použít jakékoliv zbraně – od manipulace až k citovému vydírání. Když se vše odehrává v prostředí vyhrocených mezilidských vztahů v rodině,

nelze se divit, že je pak jeden rád, když služba skončí.

Osobní asistent – ohrožený druh?

Dobrý a zkušený asistent, který vám takřikajíc sedí a se kterým i vy umíte dobře vycházet, je k nezaplacení. Bohužel to ovšem není moc vidět na jejich finančních odměnách. Jen kvalitní asistence vás dokáže posunout od škemrajícího o pomoc k plně autonomní osobnosti a nezávislému životu. Nebýt těchto skutečných vojáků na sociálním poli, mnoho z nás by skončilo v ústavěch či bychom byli vydáni na milost svým nejbližším. Smutné je, že neziskové organizace mají většinou tak málo peněz, že asistentskou práci oceňují jen velmi skromným výdělkem. V západní Evropě je tato profese velice společensky vážená a pracovník pobírá i čtyřnásobek našich platů. Nedostatek peněz u nás donutí mnoho zkušených a kvalitních lidí, aby raději vzali ne tak zajímavou, ovšem lépe placenou práci. Fluktuace je v tomto řemesle bohužel opravdu vysoká a asistentů, kteří by byli ochotni je vykonávat déle než pár let po škole, je poksokrovnu.

Popřejme tedy našim asistentům co nejméně strastí, zkusme jim zajistit vyšší společenskou prestiž a platové ohodnocení a pevně doufejme, že je to jednou nepřestane bavit a dostaneme se z postele, na úřady, do školy, do čistírny, do auta...

Michael Vidura

Všem, které zajímá nevšední vztah mezi asistentem a klientem, doporučuji zhlédnout dnes už téměř kultovní film Nedoťknutelní. Vypráví podle skutečné události o vztahu bohatého ochrnutého aristokrata, který si najme živelného mladíka z předměstí snad právě proto, že se na asistenční práci nejméně hodí. Jeho energie, upřímnost a nulový sentiment ho fascinují a změni mu život k nepoznání. Zažívá věci, které by ho nikdy nenapadly, a objevuje v sobě netušené schopnosti. Pomineme-li, že se jednalo o člověka bohatého, který mohl mít asistentů celý regiment, a že to celé krapet sklouzává do sociální utopie, jedná se o vhodný příklad toho, jak osudový pro obě strany takový vztah může být.

Kompletní sortiment francouzské firmy **SOJADIS** (Elektronické ovládání plynového pedálu, Multifunkční ovladače na volant, ...)

Jsme schopni navrhnout a realizovat jakékoli úpravy vozu (jsou-li možné na daném typu vozu) dle přání majitele tak, aby ovládání a užívání vozu bylo co možná nejpohodlnější a nejbezpečnější

www.jpservis.eu

+420 606 613 239

Kompletní úpravy automobilů pro tělesně postižené osoby
Odvoz vozidla k úpravě a zpět je zajišťován vlastním odtahovým speciálem po celé ČR
16 let profesionální práce v oboru

Jan Píbal - JP SERVIS, Na Městečku 137, Štěrka, 387 51,
provoz: +420 383 393 249, mobil: +420 606 613 239, url: www.jpservis.eu, e-mail: info@jpservis.eu
Oficiální partner zajišťující přestavby vozů pro program **OPEL HANDYCARS**

OPEL HANDYCARS **OPEL HANDYCARS**
www.opel-handycars.cz

Le Pont NEDER s. r. o.

SPECIALISTA NA POMŮCKY

PRO SENIORY, HANDICAPOVANÉ, VYBAVENÍ NEMOCNIC,
DOMOVŮ DŮCHODCŮ A JINÝCH INSTITUCÍ...

Nejlevnější v ČR!

Dvořákova 1526 • 763 61 Napajedla
tel.: +420 577 943 191
mobil: +420 604 706 041
SK: +421 908 127 884
e-mail: le.pont@iol.cz • www.lepont.cz

• prodej pomůcek, informační
a poradenský servis

• široký sortiment pomůcek, které si u nás můžete vyzkoušet

• mimo nových výrobků u nás můžete najít i výrobky zánovní, které nejen že splňují vysoké požadavky na tyto druhy výrobků, ale jsou mnohem levnější

• záruční i pozáruční servis

• máte-li jakékoli přání, volejte, i pro Vás najdeme vhodnou pomůcku

• ceny elektrických skútrů a vozíků od 15 000 Kč (možno na splátky bez navýšení)

• v ceně všech akumulátorových zařízení jsou akumulátory a nabíječka

• více než 300 kusů skladem

foto: naše prodejna Napajedla

Z naší nabídky vybíráme nejprodávánější modely

<p>Sterling Elite</p> <p>nosnost až 123 kg, max. rychlost 12 km/h cena od 25.000,- Kč</p>	<p>Pride LUNA</p> <p>AKCE!!!</p> <p>nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h cena od 25.000,- Kč</p>	<p>Booster Trophy VI</p> <p>nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h cena od 42.000,- Kč</p>
<p>Sterling XS</p> <p>nosnost až 150 kg, max. rychlost 15 km/h cena od 36.000,- Kč</p>	<p>SOLO TS 120</p> <p>nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h cena od 36.000,- Kč</p>	<p>CTM 737</p> <p>nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h cena od 36.000,- Kč</p>
<p>EL. polohovací postel</p> <p>skladem několik druhů postelí a matrací cena od 14.000,- Kč</p>	<p>Alikim Sportster</p> <p>nosnost až 160 kg, max. rychlost 17 km/h cena od 56.000,- Kč</p>	<p>Winner</p> <p>nosnost až 159 kg, max. rychlost 15 km/h cena od 36.000,- Kč</p>
<p>Alikim Breeze</p> <p>nosnost až 160 kg, max. rychlost 17 km/h cena od 56.000,- Kč</p>	<p>Booster Puma</p> <p>nosnost až 135 kg, max. rychlost 10 km/h cena od 25.000,- Kč</p>	<p>Calyso de Luxe</p> <p>nosnost 120 kg, max. rychlost 10 km/h cena od 25.000,- Kč</p>

Všechny ceny jsou včetně DPH.

Bezbariérová pítka

Má vozíčkář právo se napít z veřejného pítka? Ano, má. Od práva k jeho uplatnění v praxi je to ovšem leckdy hodně složité.

Veřejné pítka patří mezi drobné součásti městského mobiliáře. Často bývá velmi zajímavě výtvarně řešeno a dá se říci, že patří především v letním období mezi oblíbené zastávky na toulkách městem. Z pohledu osob s omezenou schopností pohybu a orientace se však většinou jeví jako další z řady architektonických bariér, které kolem sebe člověk staví.

Autorům těchto výtvarných solitérů fantazie rozhodně nechybí. Někteří dokonce pamatují na čtyřnohé přátele lidí, a tak se sou-

částí pítek stávají i bezbariérová pítka pro psy. Jen na ty vozíčkáře se zapomíná. A přitom by stačilo tak málo. Na ukázce vidíte, jak to řeší v dalekém Japonsku. Za pozoruhodný detail považují možnost individuálního nastavení tlaku vody a postranní madla.

Situace v České republice není zdaleka optimální a bezbariérová pítka jsou zatím pouze výjimkou. Přitom v Praze jsou během letní sezóny instalovány desítky pítek. Protečou jimi tisíce kubíků vody ročně a náklady na jejich údrž-

bu a provoz činí několik miliónů Kč. Je škoda, že vozíčkáři se z nich zatím moc nenapijí.

(peš)

THERA TRAINER

THERA vital

**LÉČEBNÉ POHYBOVÉ PŘÍSTROJE THERA TRAINER®
OD NĚMECKÉ SPOLEČNOSTI MEDICA**

VÝVOJ NA ZÁKLADĚ 20 LETÝCH ZKUŠENOSTÍ

Každodenní cvičení na přístroji Thera:

- redukuje křeče
- podporuje sílu a vytrvalost
- omezuje poruchy prokrvení
- odstraňuje edémy
- zamezuje ztuhlosti kloubů
- zlepšuje metabolismus
- omezuje bolestivé symptomy

Všechny přístroje jsou podporované elektromotorem.

**Rádi Vám poradíme
s možnostmi finanční podpory.**

Výhradní dovozce pro ČR a SR:

PROORMEDENT, s.r.o.
Modřanská 621/72
143 00 Praha 4
Česká republika
Tel.: +420 241 403 520
GSM: +420 725 005 501
Email: info@proormedent.cz

Zastoupení pro SR:

PROORMEDENTSK, s.r.o.
Klariská 7
811 03 Bratislava
Slovenská republika
GSM: +421 911 023 366
Email: info@proormedent.sk

www.proormedent.cz • www.proormedent.sk
www.thera-trainer.cz

proormedent

SPOLEČNÝ NÁVRAT K POHYBU

Kam vyjet mezi léčebnými kúrami?

Janské Lázně si svůj věhlas získaly hlavně díky unikátním léčebným postupům a procedurám. Kromě toho však toto malebné městečko rozkládající se na úpatí Černé hory dostalo do vlnku okouzující přírodu a zajímavá okolní města. Která bezbariérová místa byste tedy neměli v okruhu 40 kilometrů od „brány do východních Krkonoš“, jak se lázním přezdívá, minout?

Jestliže máte rádi procházky na čerstvém vzduchu, pak byste určitě měli podniknout zhruba tříkilometrový výlet k **Muchomůrce**. Nejen že se zde můžete kochat úchvatným výhledem na okolí, ale taky se můžete vyfotit a odpočinout si u originální napodobeniny této jedovaté houby. Poté doporučujeme zavítat na tamější ranč, který je oblíbený nejen mezi dětskými, ale také dospělými návštěvníky. Ve svých útrokách totiž skrývá hřiště s prolézačkami, slaměný hrad anebo houpačky. Příjemným bonusem je příležitost zajezdit si na ponících a pohladit si zvířátka. „Líbily se nám tam ty dřevěné figurky a vůbec to místo celkově,“ říká Monika, která sem loni zavítala spolu se svými dvěma synovci, kteří jsou na vozíčku. „Jen nás mrzí, že jsme se nedostali blíž ke zvířatům,“ poukazuje snad na jedinou nevýhodu farmaparku.

Vašeho cestovatelského ducha však jistě probudí i nedaleké město **Trutnov**, kam jezdí přímo z Janských Lázní nízkopodlažní autobus. Jeho krásy i příjemný ruch jsou tedy

ideálními společníky slunečného odpoledne. Na co konkrétně se tu ale můžete těšit? Za zmínku stojí historické jádro města tvořené kostelem, radnicí, bývalým zámekem, ale i stovkou měšťanských domů. Obdivovat však můžete také barokní sloup Nejsvětější trojice, Haasův palác anebo Krakonošovu kašnu, která dominuje stejnojmennému náměstí již od roku 1892. Zajímavostí je, že se Trutnov

může mimo jiné pochlubit také několika památníky (například Památník selských bouří, Památník generála Gablenze aj.) či nepřehlédnutelnou dominantou – kostelem Narození Panny Marie. Výlet pak můžete zakončit nákupy v krámcích anebo odpočinkem v některé z kaváren, cukráren či restaurací, které doslova lemují centrum Trutnova.

Špindlerův Mlýn, ležící 34 kilometrů od Janských Lázní, je oblíbeným místem vášnivých turistů. A nutno podotknout, že ani omezená mobilita nemusí být nepřekonatelnou překážkou. Nevěříte? Důkazem budiž dystrofička Vladka, která se sem vydala proto, aby mohla na vlastní oči spatřit krásy **Bílého Labe**. Také podle autorů příručky Krkonoše bez bariér je výlet do těchto končin vhodný nejen pro seniory a osoby pohybující se s holemi, ale jak dodávají „při dobré kondici je vhodný též pro mechanické vozíky.“ Trasa vyznačující se asfaltovým povrchem začíná u Bílého mostu a končí u boudy Bílého Labe. Řečí čísel budete muset absolvo-

vat 6 kilometrů chůze či jízdy. Nadto je třeba počítat s táhlým stoupáním a převýšením čítajícím 250 metrů, ale věříme, že pohled na dechberoucí morény, kaskády a vodopády bude příjemnou kompenzací. „Cestička je tam moc pěkná a i k Mumlavským vodopádům se dá dobře dostat,“ vypráví s nadšením Vladka. Posilnit se a odpočinout si můžete zhruba kilometr před cílem, a sice u speciálně upraveného místa zvaného U Svozu. Zde jsou k mání informační panely, dětské hřiště i veřejné ohniště, takže o jedinečné zážitky nebude nouze.

Toužíte-li po dobrodružném výletu do světa skal a skalních labyrintů, **Adršpašsko-Teplické skály** jsou ideální volbou. Toto úchvatné místo patří k nejnavštěvovanějším v ČR a nachází se 35 kilometrů od Janských Lázní. Nutno však podotknout, že pro osoby na vozíku je tento výlet vhodný jen částečně. Z čtyřkilometrové trasy totiž zhruba jen její polovina splňuje kritéria bezbariérovosti. Poté je třeba počítat s překážkami v podobě schodů či nepříjemně vyčnívajících kmenů stromů. „Problémem můžou být i kolečka bořící se do písku. Nevím, jestli by to tam zvládl sám vozíčkář bez doprovodu. Naštěstí je takový terén jen hned na začátku,“ upřesňuje další možnou komplikaci Monika. I přesto však výlet do Adršpachu stejně jako my doporučuje. Obhlédnout tu můžete nespočet úchvatných skalních útvarů přízračně nazvaných jako Džbán, Gotická brána, Homole cukru či Krakonošův zub anebo skalní nápisy, které zde prý byly vyryty v průběhu 19. století. Trasu musí vozíčkáři ukončit u Malého vodopádu, který představuje nádhernou tečku za příjemně stráveným dnem.

A kam vyrazit dál? Snad každý z nás četl Babičku, vrcholné dílo z pera Boženy Němcové. Co si ale příběh o paní kněžně, Barunce anebo šílené Viktorce oživit přímo na místě, kde autorka prožila své dětství? Ano, řeč je o **Babiččině údolí**, jež se nachází 35 kilometrů od Janských Lázní. Obdivovat tu můžete například původně barokní a dnes empírově upravený zámek z 18. století, Luderův mlýn s dobovým vybavením či proslulé Staré bělidlo. Dalším místem, které byste neměli minout, je Viktorčin splav, jenž má v současnosti podobu romantického zátkoutí lákajícího k odpočinku. „Když jsem tu byla naposledy s kamarádkou na vozíčku, byly jsme obě nadšené. Zastavily jsme se u splavu, navštívily obydlí Panklových. Výlet jsme zvládly bez obtíží i na mechanickém vozíku,“ popisuje své zkušenosti Žaneta. Celá trasa je tedy bezbariérová, a budete-li mít štěstí, můžete tu narazit také na „oživlé“ dobové postavy anebo spojit výlet s některou z kulturních akcí, které zde probíhají po celý rok.

Magdalena Hanková

Svatoanenské slavnosti

V Domově sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové se v sobotu 20. července uskuteční Svatoanenské zahrádní slavnosti. Tamní benefiční a osvětová akce, jejímž záměrem je propojit pomyslné světy zdravých a trvale nemocných lidí, se koná už podvanácté. Domov je největším ze středisek Oblastní charity Červený Kostelec a jako jediné lůžkové zařízení v Česku poskytuje sociální a zdravotnické služby osobám s roztroušenou sklerózou.

Pohodové odpoledne začne ve 13 hodin poutní mší svatou v kostele sv. Anny. Melodie nejen z oblasti vážné hudby pak netradičním způsobem zahraje soubor Prague Cello Quartet. Večer potěší návštěvníky zvonkohra z roku 1732 (evropský unikát kostela) a na barokní varhany zahraje významný varhaník Václav Uhlíř.

Děti na nádvoří pobaví maňáskové divadlo Jarky Holasové. Zatančí královédvorská skupina Angeles Dance Group. Připraven bude skákací hrad, jízda na ponících a trampolína. V zámeckém parku se představí spolek historického šermu Slezská korouhev. Kryté podium bude patřit jihočeské folkové

Devítce, kterou vystřídá pop-rocková pardubická skupina Ready Kirken. Večer pak zahraje Průměr Šedesát, regionální kapela z Úpice s repertoárem ze 60. a 70. let.

Po celý den bude připraveno občerstvení, ochutnávka českých vín, dobrá káva i čaj. V parku si návštěvníci budou moci zakoupit výrobky chráněných dílen.

Celý areál je bezbariérový. Držitelé průkazu ZTP/P mají vstup zdarma, děti do 14 let, studenti a penzisté zaplatí 40 Kč, ostatní návštěvníci 80 Kč. Výtěžek bude použit na rozvoj Domova sv. Josefa.

Informace o Svatoanenských zahrádních slavnostech jsou zveřejněny na stránkách

www.domovsvatehojosefa.cz. Kontaktní osoba: Jitka Holcová, telefon 491 610 603, e-mail holcova@djsj-zirec.cz. Akci podporují Královéhradecký kraj, Město Dvůr Králové nad Labem a Nadace Divoké husy, která zdvojnásobí její výtěžek.

(mp)

Beznohá žena hrdinkou dramatu, které jde až Na dřeň

Od konce března je v tuzemské distribuci francouzský film *Na dřeň*. Hlavní postavou je cvičitelka kosatek, kterou její velrybí svěřenkyň připraví o nohy. Příběh líčí zvláštní vztah mezi těžce postiženou ženou a životním ztroskotancem, který se živí jako vyhazovač v nočním klubu.

Ji fascinuje jeho fyzická síla, on se od vozíčkářky učí, jak projevit své emoce. Dle recenzí v médiích však film nesází na laciný sentiment: jde o civilně pojaté drama se silným sociálním zabarvením. Obě postavy skrývají svou zranitelnost za maskou otrlosti

a jejich „kamarádsky účelový“ sexuální poměr jen zvolna přerůstá v hlubší sblížení.

Ve dvouhodinovém snímku, který loni soutěžil na prestižním festivalu v Cannes, ztvárnila hlavní roli Marion Cotillardová. Za svůj výkon sklídila od novinářů uznání – například scéna, kdy poprvé plave s pahýly, je údajně velmi přesvědčivá. Herečka, kterou mimochodem proslavil životopisný snímek *Edith Piaf*, dokázala věrohodně podat hrdičinu rezignaci a deprese, ale i její snahu o znovunalezení životní stability.

Vzhledem k tomu, že nejde o kasovní

trhák, promítá se *Na dřeň* hlavně v artových kinech a filmových klubech. Na webově Česko-Slovenské filmové databázi má drama, které natočil zkušený Jacques Audiard, velmi dobré hodnocení: diváci mu dávají 75 %.

Vydejte se do kina a sdělte nám své zážitky – z kinosálu i z pozoruhodného filmu, který se ucházel o Zlatou palmu!

(mp)

Zajímavosti

Marion Cotillardová prohlásila, že nesnáší natáčení sexuálních scén a jedná se obvykle o to nejhorší, co se dá na profesi herce najít. Ale v tomto filmu si naopak vůbec poprvé natáčení těchto scén užila. Řekla: „Chvěju se, cítím se velice špatně a chce se mi většinu času brečet, protože to nesnáším. Ale tady to bylo odlišné. Bylo to nutné pro mou postavu a já jsem byla šťastná, že si mohla užít něco takového. Je to film o podstatě člověka, lásce a sexu. Proto by mu bez těchto scén něco chybělo.“

Během natáčení scén s odhalenými nohama nosila herečka zelené punčochy s bílými puntíky. Ty byly poté postprodukční smazány a pomocí grafických triků bylo uděláno zakončení nohou u kolen.

Vozík navržený speciálně pro film *Na dřeň* měl ukrytý prostor pod sedačkou, kam si herečka vždy schovala nohy.

Zemřel herec Jan Kašpar. Prkna, co znamenají svět, brázdil i na vozíku.

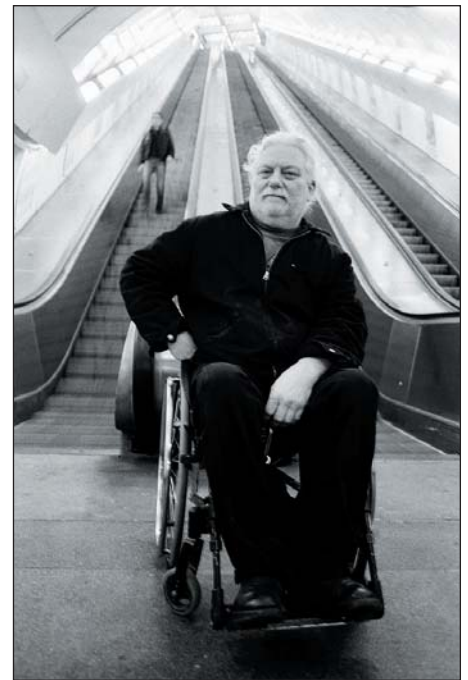
Jana Kašpara, rodáka z Prahy, provázelo divadlo celý život. Jeho první štací byla Městská divadla pražská. Zde si v roce 1975 zahrál v tajném představení Václava Havla Žebrácká opera. Právě kvůli této hře byl donucen odejít z Městských divadel pražských, a tak v témže roce nastoupil do Divadla Jára Cimrmana. Tady se z pozice kulisáka a technika vypracoval na herce. Když pak v dubnu 1988 spadl ze stromu a ochrnul, vypadlo to, že jeho kariéra skončila. Opak byl ale pravdou. Ve hře Blaník, kterou Svěrák se Smoljakem napsali

až po jeho úrazu, se objevuje na vozíku. Od té doby jsou mu psány role „na míru“.

Už v době rekonvalescence v rehabilitačním centru Kladruby se aktivně zapojil do činnosti dobrovolníků, která vyvrcholila založením svazu paraplegiků. Za pomoci Zdeňka Svěráka a dalších vzniklo centrum Paraple, jak ho známe dnes. Ani adrenalin mu nebyl cizí. Ve volném čase rád jezdil na čtyřkolce.

Jan Kašpar zemřel na začátku června ve věku 60 let.

(lb)

Když je hendikep normální

V bezbariérovém Centru současného umění DOX byla ve čtvrtek 23. května otevřena impozantní výstava **Postižení normalitou**. Vznikla u příležitosti 100. výročí od založení Jedličkova ústavu a škol a potrvá až do 16. září. Držitelé průkazu TP, ZTP či ZTP/P mají vstup zdarma.

Výstava představuje umělecká díla domácích i zahraničních autorů vytvořená různými médii a technikami, včetně videoinstalací, interaktivních počínů a nových technologií. Hlavním záměrem je narušit zavedené představy o normalitě a vzhledu lidského těla.

Návštěvníci se seznámí s tvorbou umělců s hendikepem i těch, kteří pracují v komunitách lidí s postižením a v kontextu crip culture (lze přeložit jako kultura mrzáků). K vidění jsou i díla, při jejichž vzniku si sami autoři kladli různá omezení, a cíleně tak problematizovali pohled na „normální“ či „funkční“ tělo.

Exponáty jsou rozčleněny do sedmi tematických částí. První představuje nejčastější stereotypizace, jimiž jsou koncepty postižení jako zrůdnosti, neúplnosti, tragičnosti a komiky, předmětu soucitu, ale také zdroje

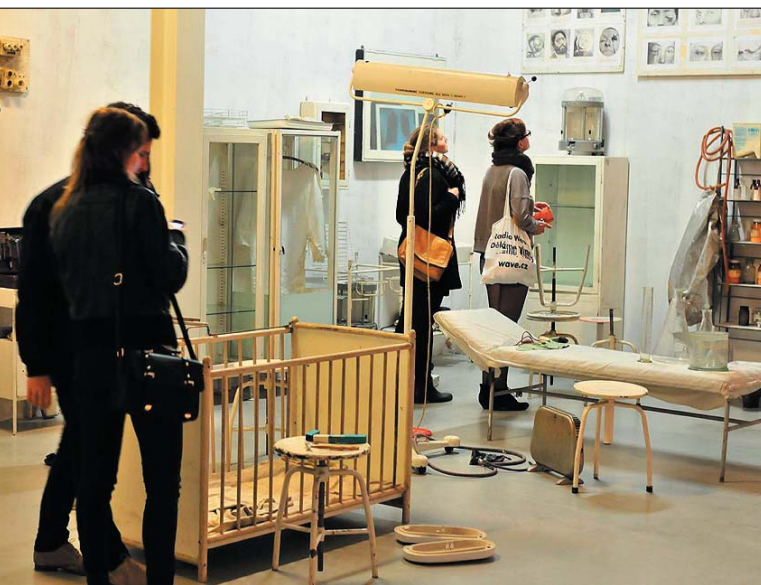
inspirace. Další bloky jsou zaměřeny na pojetí postižení jako výsledek zkoumání moderních věd (zejména medicíny, rehabilitace, antropologie a pedagogiky), poukazují na problematiku institucionalizace na příkladu ztráty autonomie lidí v ústavech či na etický aspekt prezentací jinakosti. Výmluvné jsou už názvy jednotlivých oddílů – třeba *Proměny instituce: Jedličkův ústav* či *Tělo jako hraniční: móda, design, protetika a kyborg*.

Samostatnou zmínku si zaslouží část představující Würtzovu sbírku. Jde o nejobšáhlejší kolekci obrazů, fotografií, sošek a tiskovin s tématem tělesné a mentální jinakosti na světě, jejíž zakladatel Hans Würtz byl průkopníkem péče o lidi s postižením v Německu. Centrum Dox tímto počinem v Praze nabízí prvou rozsáhlou prezentaci sbírky od jejího vystavení v Berlíně v roce 1932.

Minimálně tři hodiny času a ochota podstoupit riziko nejistoty v duši, to jsou hlavní požadavky, s nimiž se výstava pomyslně obrací na každého návštěvníka. Dává mu mnoho otázek po smyslu rozdělování lidí na normální a postižené jedince, ale žádné jednoznačné odpovědi. Expozice narušuje stereotypy ve vnímání jinakosti, které v sobě stále nosí většina z nás. Intelektuální i pocitová provokativnost jsou erbovními znaky výstavy, která nejspíš nemá v Česku obdoby a která je o to cennější, oč prolhanější a všudypřítomnější je svět reklamy a politických slibů vnucovaný lidem jako uvěřitelná normalita.

Centrum současného umění DOX, které se nachází v Holešovicích, má otevřeno v sobotu, neděli a pondělí od 10 do 18 hodin a od středy do pátku od 11 do 19 hodin; v úterý je zavřeno. Další informace nejen o výstavě *Postižení normalitou* lze najít na stránkách www.dox.cz.

(mp)

INVACAR

Průmyslová 464
387 11 Katovice

Veškeré úpravy vozidel pro tělesně postižené

pište
info@invacar.cz

volejte
775 677 603

přijedeme

www.invacar.cz **Vyzkoušejte si úpravu z pohodlí vašeho domova**

Prague cup: Gólová symfonie s mezinárodní účastí

I když je florbalový míček dřevavý, zážitky s ním jsou plné, a proto si získává stále více příznivců i mezi vozíčkáři. Sportovní hala v pražském Radotíně se stala dějištěm již třetího ročníku Prague cup, turnaje ve florbalu na elektrických vozících. V hale je prostor dokonce pro dvě hřiště na florbal na vozících. O minulém víkendu byla obě hřiště dost vytížená. Postupně se tam vystřídalo 12 týmů.

Podle vlajek visících u stropu lze snadno identifikovat, že se jedná o mezinárodní turnaj. Z každého koutu je navíc slyšet němčina, francouzština, nebo dokonce holandština. V hale je atmosféra nabitá předzápasovou nervozitou. První dotek hokejek při zahajovacím bule ale všechno mění. Tvrdé souboje, přihrávky a nezdařené pokusy o únik, vše v takové rychlosti, že se mnohdy oko netrénovaného diváka může orien-

tovat jen podle skru-máže hráčů. Brankář pečlivě střeží svoji svatyni, to je normální florbalová branka položená naležato. Prostor na vstřelení branky je tak dost malý. To nahrává domněnce, že góly bude pomálu.

Kdyby si to však někdo myslel, z omylu je vyveden hned výsledky prvních zápasů. 6:3 nebo 0:8 prorokují střelecké hody. Během dvacetiminutového zápasu diváci viděli dokonce i patnáct gólů. Nejlepší střelec Marcel van Muysenberg nasázel svým soupeřům během turnaje rovných 50 branek. Přispěl tak nemalým dílem k vítězství svého týmu Star Riders z Holandska. Právě Nizozemí je kolébkou tohoto sportu pro hendikepované. Na speciální škole v Arhemu hledali aktivitu, která by byla přístupná i těžce postiženým

Ladislava Blažková

foto: Tomáš Vachuda

Slovenský periskop

Chci zodpovědnost za svůj život

Nechceme, aby nás zastupovali akísi ombudsmani, pretože sme presvedčení, že už sme sa dosť načakali na to, že nás obháji niekto druhý. Až príliš dlho riadili naše osudy iní, teraz musíme vziať svoj život a záležitosti s ním súvisiace do vlastných rúk.

Zdravotní postižení není choroba

Je rozdíl mezi zápallem plic a nemožností pohybovat se bez opory berlí nebo vozíku; pokud na sebe necháme společnost i sebe samé nadále shlížet jako na nemocné, na věčné pacienty, o které se někdo musí pořád starat, nesmíme se divit, že za nás budou rozhodovat jiní. Jiní, které jen těžko přesvědčíme o našem právu na vzdělání (v běžných školách), na práci a cestování bezbariérovými autobusy... Toto a mnohem více se dočtete na webových stránkách Centra samostatného života na Slovensku (www.csz.sk).

CSZ neusiluje o efektivnější pečovatelskou službu ani o lepší podmínky v ústavech – touhou a cílem jeho členů je uznání hendikepovaných za normální občany, kteří mají specifické potřeby, ale jinak jsou stejnými lidmi jako všichni ostatní: „Snažíme sa o to, aby sme mali rovnaké práva a rovnaké príležitosti ako ostatní zdraví spoluobčania.“

Nechtější trávit život po ústavech se speciální péčí, na přejezdech z nemocnice do nemocnice a s pomocí pečovatelské služby, která jim donese oběd a nakoupí. Nechtější, aby o jejich životě a potřebách neustále rozhodovali lidé, kteří (jakkoli dobrými úmysly mohou být vedeni) vědí o problémech hendikepovaných v tom nejlepším případě ze studií: „Náš život do posledných detailov kontrolujú a riadia druhí. Darmo budeme na jednej strane žiadať o reformy, revízie zákonov atď., ak ich formulácie prenecháme úradníkom!“

Hendikepovaní musí přijmout zodpovědnost za svůj život, opustit ať už vnucenou nebo obavami z vnějšího světa podmíněnou izolaci čtyř stěn a aktivně vstoupit do rozhodovacích procesů. Vždyť kdo jiný by měl vědět, co hendikepovaní skutečně potřebují, než oni sami?

Lékaři, experti rozličného druhu, sociální pracovníci, psychologové, pečovatelé a mnozí další – směs zdravých lidí, kteří netuší, jak se žije na vozíku – rozhodují dnes o životě hendikepovaných a zastávají tak vlastně jejich práci. Výsledkem jakkoli humanistického úsilí je množství hendikepovaných s nevalným vzděláním i příjmy, nezáviděníhodnou životní úrovní a, co je nejhorší, s nulovou sebedůvěrou.

„Každý jednotlivec a každé postihnutie je iné, preto je každá osoba s postihnutím jedinečná. Hnutie preto stavia na presvedčení, že ľudia s postihnutím sú najlepší, resp. najpovolanejší odborníci na poznanie a riešenie svojich potrieb a problémov.“

Před celou společností a před hendikepovanými obzvláště leží náročný úkol – hendikepovaní potřebují převzít své záležitosti do vlastních rukou: „Je najvyšší čas, aby sme získali realistický pohľad na to, čo pre nás môžu urobiť iní ľudia a čo musíme urobiť my sami.“

Tereza Dědinová

studentům. Z hodin tělesné výchovy se pak sport dostal takřka do celé Evropy. Ani Češi nezůstali pozadu, potvrzuje to také účast hned tří týmů z České republiky. Pořádající tým Jaguars Praha dostal dokonce jednu individuální cenu – nejlepší brankářkou se stala Jana Stárková. Jinak je ale výkonnostní rozdíl mezi našimi a zahraničními týmy stále ještě velký. Je to dáno několika faktory – ať už lepším vybavením, nebo větším množstvím času na trénink. Čeští hráči se florbalu věnují totiž hlavně ve volném čase, po práci a škole.

Právě tato mezinárodní klání jim ale pomohou nabrat potřebné zkušenosti k tomu, aby mohli porážet zdatnější soupeře. Třeba už příští ročník Prague cup vyhraje český zástupce.

Florbal je sport pro všechny generace. To dokládají i dva účastníci Prague cup

S novým vozíkem přijdou i góly, říká florbalová naděje Karel Vaculík

Na Prague cup drží jedno nej. Jmenuje se Karel Vaculík a je nejmladším hráčem turnaje. Jedenáctiletý usměvavý kluk má na sobě dres s číslem 7. „Sedmíčku jsem si vybral, protože je to moje oblíbené číslo,“ řekl hráč Rejnoků Zlín. K florbalu na elektrickém vozíku se dostal přes sledge hokej. „Původně jsem chtěl hrát právě sledge hokej, ale byl jsem na to hodně slabý. Pak mi řekli, že florbal bude pro mě lepší, a od té doby ho hraju,“ vysvětlil K. Vaculík. Na tréninky chodí každý týden ve čtvrtek, výhoda je, že bydlí přímo ve Zlíně, takže se může účastnit téměř všech tréninků. I ve svém týmu je nejmladší, i když florbal hraje už čtvrtým rokem. V současné době si pořídil i speciální florbalový vozík, takže to se sportovní dráhou myslí vážně. Rodiče ho ve florbalu podporují. „Je

lepší, když sportuje, než kdyby jen seděl u počítače,“ doplnil strýc, který Karla na turnaji doprovázel.

Žák páté třídy základní školy sportem doslova žije. V televizi sleduje i fotbal nebo hokej. „Na florbal se ale moc nedívám, ten raději hraju.“ Karel Vaculík trpí svalovou atrofií, ve sportovních výkonech ho však hendikep nelimituje. Hraje na postu obránce a tvrdosti se nebojí.

Spíš než postižení má plnou hlavu florbalu, na otázku, co ho na florbalu nejvíc baví, totiž odpovídá: „Úplně všechno.“

Hokejka a míček jako droga

Jana Thenota přivedl k florbalu kamarád asi před třemi roky. „V okamžiku, kdy jsem dostal hokejku do ruky a možnost vést míček, věděl jsem, že je to moje, že to prostě chci

dělat,“ vysvětlil čtyřicetiletý hráč Indians Plzeň. Kromě florbalu se Thenot věnuje také plavání, porovnávat ale moc nechce. „Mám oba sporty rád. Hlavně kvůli lidem, kteří se kolem nich pohybují,“ usmívá se Thenot. Největší minus florbalu vidí v nutnosti mít elektrický vozík. „Dál mi taky vadí moje vlastní neschopnost. Když sleduji ty zahraniční hráče, je jasné, že máme co dohánět. Hráči z jiných zemí jsou na tom zpravidla lépe jak z hlediska kvality vozíků, tak po zdravotní stránce. Většina z nich si hokejku drží sama, kdežto my si ji k ruce vážeme,“ vysvětlil. Právě pro takové porovnání je ale turnaj typu Prague open nejlepší. „Jsme rádi, když s nimi hrajeme alespoň trochu vyrovnané zápasy, pomůže nám to zlepšovat se,“ uzavřel Jan Thenot.

SKV: Ten sportuje tak a ten zas takhle

Kdo si chce sport jen tak vyzkoušet, a nevěnovat se mu každý den profesionálně, má unikátní možnost díky Sportovnímu klubu vozíčkářů Praha. Toto občanské sdružení pomáhá hendikepovaným zapojit se do aktivního života prostřednictvím sportovních aktivit na území celé České republiky, můžete se tedy obrátit na nejbližší oddíl a některou z pestré palety sportovních aktivit si vyzkoušet. Jsme tu především pro lidi s poškozením míchy, ale sportovat může každý, kdo naše sporty fyzicky zvládne.

V současné době sdružujeme šest sportovních oddílů (florbal, potápění, lyžování, stolní tenis, outdoor a orientační závod), které nabízejí podporu amatérům i profesionálním sportovcům.

Jaké by to bylo léto, jaká by to byla zima bez sportu? Pokud se ptáte podobně, můžete vyzkoušet řadu rekreačních kurzů z naší nabídky – lyžařských, cyklistických a vodáckých. Účastníci si zlepšují nejen fyzickou kondici. Jak praví lidová moudrost, ve zdravém

SPORT

těle zdravý duch. Sport podporuje psychickou rovnováhu člověka s tělesným postižením. Na našich akcích se navíc setkávají lidé s podobnými osudy, prožívají společně krásné chvíle s kamarády i rodinou a získávají a sdílejí i radost z vlastních výkonů. V mnoha případech se sport stává jejich novou životní náplní.

Ke sportu hendikepovaných neodmyslitelně patří pomoc dobrovolníků, proto bychom touto cestou rádi oslovili nejen samotné vozíčkáře, ale i případné nadšence z řad asistentů, kteří by se k nám přidali a účastnili se některých z našich akcí.

Letos v létě připravujeme tyto kurzy:

Cyklistický kurz Lednice, Pálava 17. – 21. 7. 2013

Divoká Voda Rakousko, řeka Möll 23. – 28. 7. 2013

Divoká voda Slovensko 7. – 10. 8. 2013

Cyklistický kurz Salzburg 3. – 7. 9. 2013

Paragliding 14. – 15. 9. 2013

Podrobnější informace o naší činnosti a námi pořádaných kurzech naleznete na našich webových stránkách www.skvp Praha. Zároveň sledujte web www.vozickar.com, kde budeme průběžně uveřejňovat pozvánky i reportáže a ohlasy z našich akcí.

Jaroslav Stříž, SKV Praha

Špičkové sportovní a aktivní vozíky pro každého

Elite

NOVINKA

elitní vozík pro
basketbal a florbal

Club Sport

univerzální, lehce nastavitelný vozík
pro začínající sportovce

Interceptor

vynikající vozík pro basketbal,
florbal a další sporty

Max Lite

ideální volba pro aktivní
a náročné vozíčkáře

e-shop

na našich webových stránkách
získáte rychle a výhodně náhradní díly

Kontaktujte nás

Zbyněk Sýkora

obchodní zástupce RGK
pro Slovensko, Rakousko
+420 775 310 221
sykora@rgkczech.cz

František Šindelář

obchodní zástupce RGK
pro Česko
+420 601 382 934
sindelar@rgkczech.cz

www.rgkczech.cz

I šílené nápady mohou pomoci

Blázni? Šílenci? Exoti? Nevím, jak pojmenovat lidi, kteří si vytýčí nějaký nedostižný sen a kráčí za ním. Většinou nejdou bezhlavě za svým cílem, ale pilně se připravují a čekají, zda to následně jejich fyzicky a psychicky vůbec zvládnou. Při svých nekonečných cestách – necestách mají čas přemýšlet, většina z nich tak vyniká i dobrým srdcem.

Během posledních dní jsem zažila několika tiskovek, přitom se seznámila s nadšenci, kteří splněním svých bláznivých nápadů pomáhají vozíčkářům plnit zase ty jejich sny.

Přes hory a doly, stále dál...

Jedním z nadšenců je **RENÉ KUJAN**. Ultramaratonec, který vloni, díky neuvěřitelnému nasazení a ohromující porci dobré vůle, zdolal během 30 dnů na 30 maratonů. Tímto výkonem jako první na světě oběhl Island po známé silnici okolo celého pobřeží. Takové unikátní počínání nemohlo zůstat jen obyčejným ukrajováním jednoho kilometru za druhým. Ojedinělý výkon si žádal větší

sílu, hloubku i rozsah a také závažnější přesah. Jak sám řekl: „Dlouho jsem přemýšlel a hledal vhodnou příležitost, jak nejhodněji poděkovat za to, že opět mohu být na nohou.“ Sám byl při nezaviněné autonehodě těžce zraněn, měl zlámaná žebra, hrudní kost a bohužel také páteř. Naštěstí zlomené obratle nepoškodily míchu, ale musel stejně podstoupit dvě operace páteře. „V rehabilitačním ústavu Kladruby jsem poznal pár skvělých vozíčkářů, kteří takové štěstí neměli, a tak jsem se rozhodl těch nekonečných 1340 uběhnutých kilometrů věnovat právě jim.“ Nakonec se svým projektem <http://www.run30.net> a přidruženou sbírkou rozhodl podpořit Sportovní klub vozíčkářů Praha, který nesdružuje jen sportovní klub vozíčkáře z hlavního města, ale z celé republiky. Klub se ve svých oddílech věnuje florbalu, lyžování, cyklistice, raftingu, lezečství, potápění, orientačnímu závodě i stolnímu tenisu a klade si za cíl, aby vozíčkáři nezůstávali doma, ale aby si každý mohl ve svém volném čase plnit své sportovní sny a zároveň se scházet se svými soupeři i kamarády-dobrovolníky, kteří jim v tom pomáhají. A jaké je motto tohoto klubu? „Žijeme pohybem. Tak jako Vy.“ Na jejich webu naleznete i toto výstižné heslo: „Sport nejsou jen výsledky. Sport je úsilí, námaha, pot a emoce – radost i zklamání. Sport znamená aktivní, smysluplný život.“

A že tato slova nejsou důležitá jen pro vozíčkáře, dokazuje i samotný René Kujan. Ke konci roku se výše získané částky vypláhalo na celkových 141 789 Kč. „O tak vysoké podpoře se nám ani nesnilo a příspěvky v souvislosti s jeho výkonem stále ještě pří-

cházejí. René nám prostřednictvím svých výkonů pomáhá prezentovat projekt Spojenci a stále získává další následovatele. V neposlední řadě nám umožnil strávit s ním neopakovatelný měsíc na Islandu. Cestovali jsme s ním sice jen na dálku díky zprávám a fotkám na facebooku, ale byl to měsíc plný dobrodružství a vzrušení. Reného jsme podporovali alespoň morálně, čekali na každou novou zprávu a každý kilometr jsme si doslova užili,“ řekl učitel matematiky a výpočetní techniky, reprezentant v orientačním závodě a vášnivý lyžař Bohuslav Hůlka, který jako vozíčkář zůstává v SKV Praha předsednický post.

Tato sounáležitost se Sportovním klubem vozíčkářů (www.skvp Praha.org) trvá stále. Na začátku března byl vozíčkářům slavnostně předán nový handbike, pokřtěný na „Krutokolka“, jehož nákupní cenu pokryla část Kujanovy sbírky.

Před několika dny vyběhl René na další nekonečnou cestu. Vrátil se zpět na Island, aby se pokusil o první sólový přeběh tohoto ostrova ze severu na jih. Čeká jej přibližně pětisetkilometrová porce soukromého krutého maratonu, který odstartoval 18. června. Datum nezvolil náhodně, je to pravděpodobně 85. výročí úmrtí jeho polárního vzoru Roalda Amundsena. V běžecky náročné severské divočině vnitrozemím ostrova bez asfaltových cest nebude chybět nespoutaná příroda, vysoké hory, mnohá údolí a divoké řeky. „Ty bude třeba v lepším případě přebrodit, v horším přeplavat,“ dodává s úsměvem krutospojenec. To vše za nevzpytatelného islandského počasí a bez doprovodného vozidla, kdy bude odkázán pouze na prostředky, které s sebou bude schopen vézt ve speciálním vozíku. René opět přislíbil, že za každý uběhnutý kilometr v rámci této akce zaplatí na konto vozíčkářů 10 Kč. Spolu se svými podporovateli přislíbil sehnat podporu pro hendikepované sportovce v minimální výši 30 000 Kč. Pokud by se mu ale nepodařilo pomoc sehnat, slíbil zbytek doplatit ze svého. Co dodat. Držme mu všichni palce!

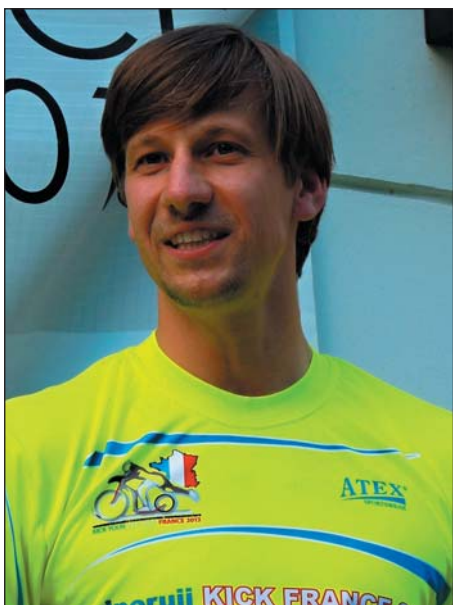
Šampaňské na Champs-Élysées

Dalšími nadšenci jsou milovníci koloběžek, třicátníci **Vašek Liška** (herec Divadla Na Jezerce), **Honza Vlášek** (právník), **Jarda Odvárka** (učitel zeměpisu a tělocviku a zároveň trenér mládeže na ASK Slavia Praha) a **Michal Kulka** (projektový manažer a trenér mládeže na Dukle), kteří poslední dva roky každou volnou chvíli věnují tréninku, nutnému k splnění jejich snu. Zatímco v nedávné minulosti vítězili na atletických drahách, letos pojedou Tour de France na koloběžkách. Nezapomeňme ani na další členy

Alexandra
M. Videmannová

týmu, které tvoří čtyřicetiletý finský maratonec **Alpo Kussisto** a lodní inženýr **Rene Koning** z Nizozemí.

Nápad se zrodil před pěti roky u piva. V hospůdce se napovídá a probere mnohé, a tak to bylo i v případě nenápadné provokace jednoho z členů týmu, Václava: „V televizi vysílali reportáž o Pepovi Zimovčákovi, který Tour de France ujel na svém historickém velocipedu. Tenkrát jsem poprvé přinesl posvátnou větu – když to ujede 50letý Pepa, tak to musím dát i já na koloběžce. Kluci se hned šíleného nápadu chytli.“ Slavný cyklistický závod Tour de France letos oslavuje velké kulatiny – 100. výročí své existence. Takové jubileum se musí patřičně oslavit, nejlépe zdoláním stejné cyklistické trasy poprvé v dějinách na koloběžce. A ve svých představách šli aktéři ještě dál, chtějí absolvovat trasu za stejný počet dní pouhý den před Tour. Čekají na ně etapy v délce od 22 až po 240 km a neminou je ani

legendární alpské a pyrenejské vrcholy. Celkově musí zdolat vzdálenost 3 479 km. Ze startovní čáry se odrazí 28. června z korsického města Porto-Vecchio. „Koloběž je nádherný sport, rádi bychom ho více rozšířili mezi lidi. Příští rok nás v Plzni čeká mistrovství světa, které je vždy spojeno s příjemnými akcemi pro celé rodiny. Je to sport pro lidi, kteří ze zdravotních důvodů nemohou běhat nebo jezdit na kole a chtějí si posílit svoje tělo a přitom si užít i zábavu,“ dodává s nadšením Václav Liška, se kterým jsme si tentokrát nepovídali při pivu, ale u energetického drinku.

O tom, že i tento bláznivý nápad má pozitivní přesah, svědčí propojení projektů Kick your life, Kick France 2013 s projektem SKV Praha – Spojenci sportovců na vozíku „Rádi bychom pomohli ‚nakopnout život‘ lidem, kteří neměli v tom svém tolik štěstí.“ Na můj dotaz, zda si vyzkoušel jízdu na vozíku či na handbiku, se Václav doslova rozzářil:

„Jezdíme pravidelně na závody do Loun, kde se každoročně koná Evropský závod vozíčkářů (EHC) a organizátoři k této akci přidali i náš závod koloběžek. Místní okruh tak znám velice dobře. Fascinuje mne rychlost handbikerů, kterou dokážou na svých strojích vyvinout, a jejich neskutečná kondice. Handbike jsem ještě nezkoušel, ale strávil jsem na vozíku alespoň jeden natáčecí den v seriálu Eden. V Divadle v Celetné mám za sebou roli beznohého žebráka, kdy jsem měl nohy svázané k sobě, klečel si na nich a musel se pohybovat po jevišti pouze za pomoci rukou. A byla to pořádná fuška.“ A jak vidí Václav spolupráci s hendikepovanými do budoucna? „Nevíme, co nás na Tour čeká a jakou to bude mít odezvu. Zda si vymyslíme další sportovní výzvu či sen. Jsem optimista, a tak doufám, že spolupráce bude pokračovat dál. Zní to jako fráze, ale pomáhat a aktivně inspirovat lidi bych rád chtěl i v budoucnu!“

Tak kluci: Trhněte si nohou! To není nádržka, ale pokřik všech milovníků koloběhu.

Alexandra M. Videmannová

foto: autorka, Run30 a Pavlína Soukupová

Sportovcům i sportovkyním

Jsou pro vás pohyb a soutěžení ve výkonu důležité? Máte svůj sport i oddíl, kde se zlepšujete? Neváhejte se s námi spojit a posílat aktuality z dění ve vašem sportovním klubu. Na stránkách www.vozickar.com zveřejníme každý příspěvek. Získáte tak možnost prezentace, můžete zvat příznivce i návštěvníky na své akce a turnaje, najdete zde fotografie i reportáže ze závodů či utkání. Milí sportovce, www.vozickar.com je tu pro vás. Pište na adresu aneta.vidurova@ligavozic.cz, telefonujte na 725 022 259.

Vozíky

■ Prodám velmi levně mechanický vozík s přídatným elektromotorem, ovládaným doprovodnou osobou. Vozík má 2 rychlosti a zpátečku, 2 gelové baterie a dobíječku. Cena dle vzájemné dohody na telefonu 721 238 590 nebo 602 409 811, e-mail: ptakovapavla@atlas.cz.

■ Prodám elektrický invalidní skládací vozík Mistral. Vhodný na cesty, chatu, do menšího auta apod. Po vyjmutí zásobníku s bateriemi se vozík složí jako klasický mechanický. Vozík je plně funkční. Gelové akumulátory ve velmi dobrém stavu. Rychle – levně. E-mail: vale-46@seznam.cz

Automobily

■ Prodám VW Golf – úprava pro kvadru, r. v. 2001, automatická převodovka, 165 000 km, 1,6 benzín, 75 kW, manuální klimatizace, ABS, centrální dálkové zamykání, 2 klíčky, přední sedadla vyhřívána a výškově nastavitelná, el. ovládání oken, el. nastavitelná a vyhřívána zrcátka, rádio s CD/MP3, střešní okno, letní kola 17“+ pneu cca 70%, příhodím zimní plech. disky s pneumatikami Nokian cca 50%, spotřeba cca 8 l/100 km. Od prosince 2012 nové rozvody, svíčky, filtry, baterka. STK od února 2013. Ruční ovládání Mero 2 na pravou ruku, sklopná přesouvací deska u řidiče, nástavec na volant – trojzubec, přemostění blinkrů a světel na pravou ruku, nástavec na řadicí páku, čtyřbodové pásy, nástavce na stahování oken. Nehavarané, udržované, po nekuřákoví, pravidelně servisované. Cena 80 000 Kč. Tel.: 723 996 694

■ Prodám nové elektrické zařízení do automobilu, nepoužité. Cena dohodou. Tel.: 585 426 888, 604 797 082

Ostatní

■ Prodám speciálně upravené dětské kolo Junior, tříkolka („furtšlap“). Cena 6000 Kč. E-mail: Renatazakovcova@seznam.cz, tel.: 732 882 513

■ Prodám šikmou schodišťovou plošinu. Jedná se o typ SP-OMEGA od firmy ALTECH, pořizovací cena 213 000 Kč. Cena dohodou. E-mail: horakova@lazne.cz

■ Prodám ze zdravotních důvodů kolo pro vozíčkáře – BeneCYKL® Kozoroh – handbike. Můžete s ním jet na procházku městem, ale i zdolávat kopce a polní cesty. Kolo se ovládá šlapáním rukou, sedačka se dá polohovat, poloměr otáčení je zhruba na 2 m. Dopravu si musíte zajistit sami. Původní cena byla 75 000 Kč. Při rychlém jednání možná sleva – cena 45 000 Kč. Tel.: 775 137714

■ Prodám tříkolku pro dospělé NKK ve velmi dobrém stavu. Přední i zadní brzda, přehazovačka, držáky na berle a košík na nákup. Původní cena 10 800 Kč, nyní dohodou. Tel.: 776 030 657

Seznámení

☐ Je mi 65 let a hledám přítele od 58 do 68 let. Jsem na vozíku, ale soběstačná. Řidičský průkaz pro společné výlety vítán. Jihomoravský nebo Moravskoslezský kraj. Tel.: 737 952 216

Všechny inzeráty umísťujeme průběžně na **www.vozickar.com.**

Inzerci si můžete zadat:

- na www.vozickar.com,
- zaslat na e-mail info@ligavozic.cz,
- nebo nadiktovat na telefonním čísle **537 021 493**.

Vybrané inzeráty vložíme na tuto stranu v dalším čísle Vozíčkáře. Uzávěrka je 5. 9. 2013.

UPOZORNĚNÍ: Pokud vám byl poskytnut příspěvek na zvláštní pomůcku dle vyhlášky č. 182/1991 Sb. (do 31. 12. 2011) anebo dle zákona č. 329/2011 Sb. (od 1. 1. 2012), písemně jste se zavázal/a, že budete 5 let vlastníkem pomůcky a budete ji využívat. Pokud se jedná o příspěvek na zakoupení motorového vozidla, je lhůta od 1. 1. 2012 dokonce 10letá. Prodejem pomůcky se tedy můžete vystavit riziku postihu ze strany obecního úřadu anebo ÚP, který příspěvky vyplácí. Pokud vám byla pomůcka poskytnuta „na předpis“ odborného lékaře a byla hrazena ze zdravotního pojištění, JE MAJETKEM této pojišťovny. I v tomto případě tedy nejste oprávněn/a pomůcku prodat, jedinou výjimkou je situace, kdy zdravotní pojišťovna pomůcku na základě posudku revzního technika vyřadí a pomůcku převede do vašeho vlastnictví. Liga vozíčkářů neručí za obsah inzerátů a nenese žádnou zodpovědnost v případě, že někdo takovou pomůcku prodá.

ROHO**antidekubitní podložky a matrace**

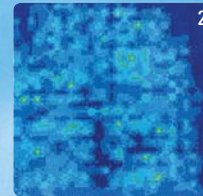
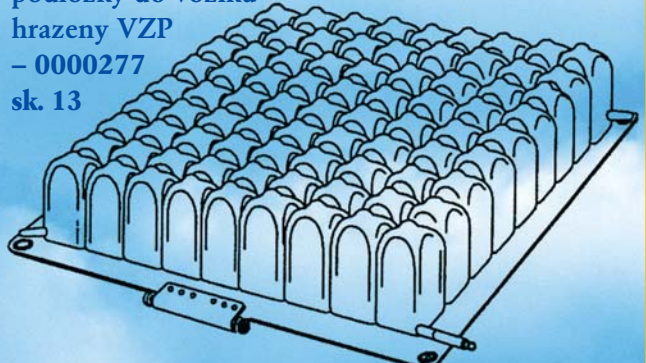
zamezují vzniku proleženin a napomáhají při jejich léčbě.

podložky do vozíků

hrazeny VZP

– 0000277

sk. 13

Rozložení tlaku u osoby sedící na molitanu (1) a na antidekubitní podložce ROHO (2)

Dovází: CZ. TECH Čelákovice, a.s.

Stankovského 1200/46, 250 88 Čelákovice

tel.: 326 993 844, fax: 326 993 845, e-mail: roho@cztech.cz

www.roho.cz

A ještě na závěr...

Dočetli jste až sem? Zaujaly vás články? Oblíbili jste si Vozíčkáře? Pokud jste na všechny otázky odpověděli kladně, můžete se ještě zamyslet, zda nás podpoříte i finančně. Příspěvek na odebrání časopisu Vozíčkář je dobrovolný, nepovinný. Budeme ale za něj velmi vděční a pomůže nám pokračovat ve vydávání.

Příspěv můžete:

SLOŽENKOU

Na poště vyzvednete složenkou typu A, vyplníte svoje jméno (jako odesílatel), adresáta (Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno), variabilní symbol (kód z vašeho adresního štítku na časopise), číslo účtu (2900181344/2010).

PŘEVODEM NA ÚČET

Číslo účtu: 2900181344/2010 (Fio banka)

Variabilní symbol: kód z vašeho adresního štítku na časopise

SMS PLATBOU částka: 79 Kč

na číslo 902 10 odešlete SMS ve tvaru: VOZICKAR mezera VAŠE PŘÍJMENÍ mezera VAŠE JMÉNO mezera NÁZEV VAŠEHO MĚSTA (OBCE) mezera ULICE mezera ČÍSLO POPISNÉ mezera PSČ. (Bez diakritiky, nezáleží, zda použijete velká či malá písmena. Ihned obdržíte potvrzující SMS.)

ALTECH

POMÁHÁME LIDEM PŘEKONÁVAT BARIÉRY

ŠIKMÉ SCHODIŠŤOVÉ PLOŠINY

Největší český výrobce zařízení pro překonávání schodišťových bariér s tradicí výroby již od roku 1992

- ✓ Kompletní řešení bariér
- ✓ Přizpůsobení požadavkům zákazníků
- ✓ Prodloužená záruka
- ✓ Pružný servis
- ✓ Spolehlivost
- ✓ Kvalita

ZDARMA VOLEJTE

800 303 304

ALTECH, spol. s r.o., Průmyslová 1146, 686 01 Uherské Hradiště
pobočka Praha: Starochodovská 1110, 140 00 Praha 4 – Chodov
www.altech-uh.cz, altech@aeromec.cz

SVISLÉ SCHODIŠŤOVÉ PLOŠINY

ŠIKMÉ SCHODIŠŤOVÉ SEDAČKY

STROPNÍ ZVEDACÍ ZAŘÍZENÍ

NÁJEZDOVÉ RAMPY

SCHODOLEZY

BAZÉNOVÉ ZVEDÁKY

PODPORA ZÁKAZNÍKŮM

ŘEŠENÍ PRO KAŽDOU BARIÉRU

Individuální přístup a vysoká odborná kvalifikace našich pracovníků jsou klíčem k řešení vašich potřeb.

PRODUKTY PRO SVOBODU POHYBU

Široký sortiment zařízení, která umožňují překonávat veškeré architektonické překážky.

OVĚŘENÁ KVALITA

Kvalita, bezpečnost a bezproblémový provoz.

PRINCIP PARTNERSTVÍ

Můžete se spolehnout, že se svým problémem nezůstanete nikdy osamoceni.

Přinášíme životní změnu.

Snažíme se ulehčit návrat do plnohodnotného života, umožnit úspěch v práci, začlenit se do kolektivu.

Již od roku 2000 jsme s vámi i v těch nejobtížnějších životních situacích.

